ഉമാവിവാഹം.

നാടകം

ഉമാവിവാഹം.

നാടകം

ഒന്നാമങ്കം.

——∘∘⁂∘∘——

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ.

അവിഘ്നമസ്തു.

——∘∘⁂∘∘——

ശ്രീമഹാദേവ്യൈ നമഃ

പാമാംഗത്തിങ്കൽവാർപൂങ്കുഴൽവള്ളവസനംകുങ്കുമംകൊങ്കതെച്ചി
പ്പമങ്ങുംകാന്തിമറേറപ്പാമതിലനലൻനല്ലപാമ്പെല്ലുചമ്മം
സാമശ്രീ ശോഭവെണ്ണീർജ്ജടകളിരുപുറത്തിങ്കലുംതിങ്കൾതേജ
സ്സാമൽസൌന്ദൎയ്യമെന്നീഗ്ഗുണമുടയഹരന്തമ്പദംകുമ്പിടുന്നേൻ

അത്രതന്നെയല്ല,

ചല്ലാതുള്ളരസേനവാനവർവരന്മാരൊത്തുമാരാന്തകൻ
ില്ലാതങ്ങുവരുമ്പൊളുള്ളവലുതായോരാപ്പുവാസ്സുംവിധൌ
ല്യാണത്തിനു കാപ്പണിഞ്ഞുകുത്തുകാൽവാഴുന്നകുന്നിന്മകൾ
ല്ലോസത്തൊടുദിച്ചസംഭ്രമമതെന്നുൾപ്പൂതണപ്പിക്കണം (൧)

യംഭേറുംവിത്തപൻതീൎത്തൊരുവിവിധപദാൎത്ഥങ്ങളെഭംഗമെന്ന്യേ
ംഭിച്ചാൎത്ത്യാചിലത്തിട്ടടനഥവളരുംക്ഷുത്തുകൊണ്ടത്തലോടെ
ംഭീരാരാവമിട്ടങ്ങിനെധനപതിതൻപിമ്പുറത്തമ്പിലോട്ടും
ംഭിറ്റാസ്യൻറെകുംഭത്തൊടുപടപൊരുതുംകുമ്പയെകുമ്പിടുന്നേൻ

ാടൊക്കെത്തെണ്ടിമണ്ടിക്കമലനയനനെക്കണ്ടുകിട്ടാഞ്ഞുകൂട്ടം
ൂടിക്കൊണ്ടങ്ങുഗോപീജനമഥപുളിനേവാണടൻ കേണിടുമ്പോൾ
കാടിക്കാമപ്രകാശംതടവിട്ടുമുടലിൻധാടിയോടെത്തിയോരാ
ക്കാടക്കാറ്വൎണ്ണന്നെന്നെക്കരുണയൊടുകടാക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചിടേണം

പ്രമപ്പെട്ടുവിളങ്ങണംമമഹൃദിശ്രീവിഷ്ണുമായേതിരി
ഞ്ഞാമൽപന്തടിയുംചുമന്നചൊടിയുംകേടററനിന്മോടിയും

ശ്രീമൽപ്പൂവൊളിമേനിയുംകളമൊടാക്കാമാരിയേയുംമുഴ
ക്കാമഭ്രാന്തതിചിട്ടുമുക്കിയവിലാസത്തിൻെറസത്തുംസദാ (൫)

മന്നോർമൌലിമാലാമണികളുടെ
ലലാടത്തൊടുംചിത്തതാരിൽ
തക്കംകൂടാതെതാരിൽതരുണിയുടെസുതൻ
തന്നൊടുംപിന്നെമോദാൽ
മുക്കണ്ണൻതൻെറമൂർദ്ധാവൊടുമഴകൊഴുകും
പാർവ്വതീപാദമോടും
തക്കംപോലൊത്തിണങ്ങുംകുടിലകുളർമതി
ക്കുമ്പിനെക്കുമ്പിടുന്നേൻ (൬)

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സൂത്രധാരൻ—(നേരേനോക്കീട്ട സന്തോഷത്തോടുകൂടി.)
സാരാസാരമറിഞ്ഞിട്ടുംപൊന്നെഴുംദോഷങ്ങളെല്ലാംകൂടി
ല്ലോരോരോഗുണമുള്ളതാസകലവുംതോഷിച്ചുഘോഷിച്ചിടും
ഈരാജേന്ദ്രസദസ്യരെത്രഗുണവാന്മാരാണതോരുംവിധൌ
പാരാതിങ്ങിവർവന്നതെന്നുടെകുലത്തിൻെറകത്താണഹോ

(നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ട)

ഭംഗ്യാരംഗംമുഴങ്ങുമ്പടിസുരുചിരമാംഗീതവാദ്യപ്രയോഗം
നങ്ങ്യാരുംനമ്പിയാരുംനലമൊടിഹതകർക്കവാസൂന്നമോടും
ശൃംഗാരംപാരമേറുന്തകിൽകുഴൽമുരളീകാഹളീവേണുവീണാ
ശൃംഗാരാവങ്ങൾകേട്ടിസ്സഭപരമരസംപൂണ്ടുകൊണ്ടാടിടുന്നു (൭)

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ട)

പട്ടൊന്നപ്പോളടുക്കുംപുനരതുതെളിയാഞ്ഞിട്ടഴിക്കുംകചത്തെ
ക്കെട്ടാംപെട്ടന്നഴിക്കുംകറിതൊടുമുടനേമാച്ചുമിവന്നുമായി
കഷ്ടംകാലംകഴിക്കുന്നിതുകഠിനമെടോ:നേരമോപാതിരാവാ
യൊട്ടുംനില്ക്കാതെവേഗാലിനിവരികചലാപാംഗിനീരംഗദേശേ

നടി—(വന്നിട്ട)

ചൊല്ലൊണ്ടിടുംസഭക്കാരിവർതവതരുവാൻ
മൽക്കാനേൽകിടയായി
നൽപ്പത്രംകണ്ടുകിട്ടാഞ്ഞണിയറയതിൽഞാ
നൊക്കയുംനോക്കിനോക്കി

ഉൾപ്പൂവാടിഭ്രമിച്ചനധികമത്തുവശാൽ
താമസംപന്നതാന്നീ
ങ്ങിപ്പോൾ കിട്ടീധരിച്ചീടണമുടനിതുവാ
ങ്ങിച്ചുവായിച്ചിടേണം (൧൦)

സൂത്ര—(എഴുത്തുവാങ്ങി വായിക്കുന്നു.)

"ഭംഗ്യാശൃംഗാരശേഷരസോത്സവമതിന്നായിട്ടുമൂരത്തുനി
ന്നിങ്ങാഗമിച്ചൊട്ടൊത്തണഞ്ഞൊരുസദസ്യന്മാർ പരമ്മാനസെ
തിങ്ങുംപ്രേമമിയന്നമാധവനടശ്രേഷ്ഠൻധരിച്ചീടുവാൻ
ഭംഗംവിട്ടുളുന്നനല്ലൊരുമഹാസത്തായകത്താണിത (൧൧)

"ഉമാവിവാഹാഭിധമായനാടകം
ശ്രീമാലശേഷംസരസംനടിക്കണം
അമാന്തമില്ലാതിതുസാമ്പ്രതംനട
പ്രമാണിയായോരുഭവാൻനടത്തണം" എന്ന

നടി—(കേട്ടിട്ട) ഈ നാടകം ആരുണ്ടാക്കിയതാണ.

സൂത്ര—

ഇക്കാവക്കിയരാജ്ഞിതന്റെതനയൻകുഞ്ഞുണ്ണിഭൂപന്റെനൽ
ശ്രീമാൽസേവകനായശിഷ്യനമലൻദേവൈകലസേവാരതൻ
ചൊൽക്കൊള്ളുന്നൊരുകോട്ടിലിംഗനൃവരൻകൊച്ചുണ്ണിഭൂപാലനാ
ണിക്കാവ്യംവിരചിച്ചതെന്നറികനീമാങ്കുന്നിമാർമൌലികേ (൧൨)

നടി— ഹ്- ഹ്-

ഹന്ത്യാകവീന്ദ്രവിബുധേന്ദ്രഗണങ്ങളെല്ലാം
നന്നായ്സ്തുതിച്ചിടുമൊരീക്കവിരാജകാവ്യം
നന്നാകുമിങ്ങുനടിപ്പതിനായ്സദസ്യ
രിന്നാജ്ഞചെയ്തതതിയോഗ്യമതീവഭാഗ്യം

സൂത്ര—

കൊച്ചുണ്ണിക്ഷിതിപന്റെനൽക്കവിതയാണിന്നമ്മളാണാടുവാൻ
മെച്ചംനായികലോകനായികയതാണീമട്ടുതാൻനായകൻ
പച്ചിക്കില്ലസദസ്യർനല്ലഗുണവാന്മാരാണയേപണ്ടുഞാ
നിച്ചിച്ചോരുഗുണങ്ങളിന്നിഹതികഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപിട്ടല്ലമെ

നടി—ശരിയാണിതുസർവ്വവുംനിനച്ചാൽ
പരിതോഷംമമപാരമേറിടുന്നു

പരിചോദിനിയെന്തുചെയ്യണംഞാ
നരിയോരഞ്ചുതെളിഞ്ഞതോതിടേണം (൬൬)

സൂത്ര— നീലത്തഴക്കുഴലിനിസ്തുലശോഭയോടു
ചേലൊത്തൊരമ്മിസ്സഭകൊഴുപ്പതിനിപ്പൊഠമോദാൽ
ചാലൊത്തവാണിവിളയാടിടുമീവസന്ത
കാലത്തെവാഴ്ത്തിവടിവോടയിപാടിടേണം

നടി— ഉല്ലാസത്തോടുഭൃംഗാവലിഗ്ഗുണഗണവും
പൂക്കളായുള്ളൊരമ്പും
വില്ലുംമന്ദാനിലസ്യന്ദനവുമിവചമ
ച്ചീവസന്തംഹൃദന്തെ
വല്ലാതേന്തുംപ്രമോദാൽത്രിഭുവനമഖിലം
വെല്ലുവാൻകോകിലത്തിൻ
ചൊല്ലാലിപ്പോഠവിളിക്കുന്നിതുനിജസഖി
കന്ദൎപ്പനെദ്ദൎപ്പമോടെ (൬൭)

(അണിയറയിൽ)

അമായംമങ്ങിടുംരതിയുടയദുഃഖങ്ങളെഞാൻ
സമാധാനഞ്ചൊല്ലിക്കളമൊടുകളഞ്ഞാശ്വവരുവൻ
അമാന്തംകാണില്ലിങ്ങതിനയിവസന്തപ്രിയസഖ
പ്രമാദംകൂടാതങ്ങരഞൊടിയടങ്ങിടുകമുദാ (൬൮)

(എന്ന രണ്ടാളും കേഠക്കുന്നു)

സൂത്ര— (നോക്കീട്ട)

അല്ലൽപ്പെട്ടൊരുകാന്തതന്നൊടുസമാധാനങ്ങളോരോതരം
ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിതചൂതബാണനിഹവന്നെത്തുന്നുകത്തുമ്മുദാ
ഉല്ലാസാലിനിവേണ്ടകാൎയ്യമഖിലംചെയ്തിടുവാൻനോക്കമൽ
കല്യാണാംഗിനടക്കയല്ലിനടിമാർചൂടുന്നചൂഡാമണെ (൭൦)

(എന്ന സൂത്രധാരനും നടിയും പോയി)

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു.

——ഠഠ※ഠഠ——

(അനന്തരം കാമദേവനും രതിദേവിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

കാമൻ— കല്യാണഗാത്രിതവ ചാരുമുഖപ്രസാദ
മില്ലാതെവന്നതിനു കാരണമെന്തിദാനീം
ചൊല്ലീടുകായതുശുഭമേടിവിട്ടതിന്നി
ന്നുല്ലാസമോടൊരുനിവൃത്തിവരുത്തുവൻഞാൻ (൨൧)

രതി—

ധീരശ്രീനീലകണ്ഠൻതിരുവടിയൊടുപോരാടുവാൻപാൎത്തുകണ്ടാ
ലാരുംപോരെന്നിരിക്കെക്കുസുമശരഭവാനായതിന്നായിദാനീം
ആരംഭിക്കുന്നതാപത്തിനുപെരുവഴിയാസ്ഥിരമങ്ങെക്കതെന്നും
ത്താരിൽപാരംവിചാരത്തൊടുമുടനഴൽകന്നിച്ചുമന്ദിച്ചിടുന്നേൻ

കാമൻ— മോഹംനിമിത്തമിതിനെങ്കിലുമെങ്കലേറെ
സ്നേഹംകലൎന്നതവവാക്കമിതാണിനിക്ക
ഹാഹന്തനീപരിചയംപെരുതാകയാലെൻ
മാഹാത്മ്യമിന്നുകരളിൽകരുതുന്നതില്ലേ (൨൨)

മൽപ്പൂവമ്പേററുമോഹിച്ചഥപകലിരവും
പത്മയെപ്പത്മനാഭൻ
കെല്പോടേമാറിലേന്തുന്നിതുവിധിസുതയെ
ന്നിച്ചുമേളിച്ചിടുന്നു
ഉൽപ്പൂവേറെഭ്രമിപ്പിച്ചുഡുപശിശുധരൻത
ന്നെവെന്നീടുവൻഞാ
നിപ്പോൾകാണ്കായതിന്നുള്ളൊരുസുരുചിരമെൻ
കൌശലംപേശലാംഗി (൨൪)

രതി— ഇന്നാക്കാലാരിയായിത്രിപുരമഥനനാ
യോരുസംഹാരരുദ്രൻ
തന്നെത്തോല്പിക്കുവൻഞാനിതിസപദിഭവാൻ
ചൊന്നതെന്തുന്നതാത്മൻ
കന്നിച്ചോരഗൎവ്വമുള്ളിൽതവമമഹൃദയ
ത്തെപ്പരീക്ഷിക്കുവാനോ
നന്നല്ലീസ്സാഹസംചെയ്യരുതതിനു
വണങ്ങിടുവൻകൊടിലക്ഷം (൨൫

ചെമ്മേ പണ്ടീശ്വരൻതൻതിരുവുടൽ
    മുഴുവൻകാണുവാൻവിഷ്ണുതാനും
ബ്രഹ്മാവുംകൂടിയതിച്ചതുവിഫലമതാ
    യ്യന്നോരോൾക്കന്നേരം
ബ്രഹ്മശ്രീനാരദന്മാരുടെയുതികൾ
    കളഞ്ഞങ്ങുമിസ്സുരേശന്നോ
ടുന്മേഷാലേൽക്കിലാപത്തണയുമതിനു
    മോപ്പിട്ടിടൊല്ലൊട്ടുമിപ്പോൾ (൨൩)

അതുതന്നെ പോരാ

    തളിരുടൽതളരുംതവ ചാരുതമെ
    കളയുവാൻകളിയല്ലതുടങ്ങൊലാ
    അളികനേത്രനൊടേൽക്കരുതേററമി
    ണ്ടിളകിടുന്നുവലത്തുപുറംമമ (൨൪)

കാമൻ— നിന്നോളംകാന്തബോധംത്രിജഗതിനലമോ
    ടോർക്കിൽമറ്റാർക്കുമില്ലി
ന്നെന്നാലത്പ്രാണനാഥേശരിശരി
    നിനരാംനിന്മതംസമ്മതിച്ചേൻ
എന്നാലുംതെല്ലുകൂടിക്കുവലയനയനേ
    തത്വമാസ്ഥായ്യസാരം
നന്നായ്ച്ചൊല്ലീടുവൻഞാനതുവിടുകഖിമനം
    വെച്ചുമാനിച്ചുകേൾക്ക (൨൫)

"അല്ലേ കാമ! കേൾക്കണം. അതിശക്തനായിരിക്കുന്ന താരകാസുരന്റെ അസഹ്യമായ ഉപദ്രവത്തെ ഞങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിനോടു ചെന്നറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ അരുളിച്ചെയ്തു, ഭഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ പുത്രനല്ലാതെകണ്ടൊരുവിധമായിട്ടും ഈ താരകനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബീജത്തെ ധരിക്കുവാൻ പാർവ്വതിക്കല്ലാതെ ആർക്കും ശക്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭഗവാനെ കൊണ്ടു പാർവ്വതിയെ വേളികഴിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഉത്സാഹിക്കിൻ, എന്നു. ഈ കാര്യം സാധിപ്പാൻ അങ്ങുന്നുതന്നേ ഞങ്ങൾക്കൊരു ശരണമുള്ളൂ." എന്നുംമററും സാക്ഷാൽ ദേവേന്ദ്രൻ ആ ദേവസഭയിൽവെച്ചു എന്നോടുപറഞ്ഞതു നീ കേട്ടില്ലേ.

ആൎത്തിപ്പെട്ടോരുലോകത്രയസുഖമതിനാ
യിട്ടസാക്ഷാൽസുരേന്ദ്രൻ
ചേൎത്തുംപ്രാൎത്ഥിച്ചകാൎയ്യംശിവശിവകളവാ
നോൎക്കിലിന്നാൎക്കുമൊന്നും
കീൎത്തിക്കുംഭൂരിധൎമ്മത്തിന്നഴിതിലധികം
നല്ലതെന്താനുമുണ്ടോ
കീൎത്തിക്കിപ്പൊഴംസംപിണ്ഡാകൃതിയതുമതിമാ
നൽമോദമാന്യമാമോ (൧൯)

രതി— എന്നാലങ്ങിനെയാകട്ടെ (രണ്ടാളും നടക്കുന്നു)

കാമൻ—(നോക്കീട്ട്)

ചൊല്ലാമെന്തോരെൻസഖിയായിടുമീവസന്ത
മുല്ലാസമോടിവിടെവന്നുകളിക്കമൂലം
ചൊല്ലാവതല്ലഴകിതിവനമായതിന്നൊന്നൻ
കല്യാണഗാത്രികളുമോടെതുകാണ്കകാന്തേ (൨൦)

ഭംഗംകൂടാതെമേളിപ്പൂമരമേലൽപക്ഷിപക്ഷങ്ങളാൽതട്ടി
ബൃംഗൌഘംഞെഞ്ഞുവീഴുംപുതുമലർസതതംചേൎന്നിന്നുമൂലം
മ[illegible]സകലമു[illegible]വന്നത്രതോന്നും
മംഗല്യശ്രീവസന്താഗമകൃതവിധിനേശപൎണ്ണമാശ്ചൎയ്യമായ്ത്തേ
പാരംപുഷ്പിണിങ്ങീക്കുംലതകളോടൊത്തിടചിന്തേന്ദ്രവ്യജം
പാരാതിലപ്പുംകടിച്ചുകളിയാടീടുന്നുകാമെടാൽ
ധീശ്രീമുനിമാനസാലിക്കുദീരന്താനിചപ്രാഭവാൽ
പാരാതിന്നിളകുന്നചിത്രതരമീലോലൂന്നാപുഷ്പാകരം (൨൧)

തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടുതുഷ്യാപിടികളാമുത്ത
പിടിച്ചിട്ടുപിന്നോട്ടുചേൎന്നി
കൊമ്പന്മാർതാമരപ്പൊയ്കയിലഴകിലിതാ
കേളിയാടുന്നുകാന്തേ
പെൺപ്രാവുംപുള്ളിപ്പുള്ളിത്തിയുമൊടിഥതിം
ഞ്ഞീടുമാൺപ്രാവുമൊന്നി
ച്ചമ്പോടേകാമലീലാസുഖമതനുഭവി
ക്കുന്നുനൽക്കുന്ദഹാസേ (൨൨)

പുത്തൻതേന്മാവിന്മേലൊരിളയതളിർ
തെളിഞ്ഞത്രതൻകാന്തമന്ദം
കൊത്തിത്തിന്നൊരുശേഷംപുനരതിമ
ഭുജിസ്സ്വനപുംസ്കോകിലങ്ങൾ
അത്യന്തംകേളിയാടിക്കൊട്ടുകെട്ടുതി
മെട്ടുംതമ്പിടെക്കമ്പിനോടേ
മുത്തോത്തോമൽമൃണാളംകുത്തുകമൊട്ടു
കൊട്ടുക്കുന്നകോകംവിശോകം (൩൮)

കാമംപൂണ്ടഥകാമധേനുവിനെഴുംവാലിൻെറമൂലത്തിലും
പ്രേമാൽനാററിരസിച്ചുനന്ദിവൃഷഭംനന്ദ്യാനടക്കുന്നഹോ
കോമളിത്തരമുള്ളഭൃതനിവഹംകണ്ടൊരുപെണ്ണുങ്ങൾതൻ
പൂമൈചേപ്പ്തിനങ്ങുമിങ്ങുമധുനാപായുന്നുജായേമുദാ (൩൯)

രതി— ശരിതന്നെ- ഇപ്പോൾ ഈ കാട്ടിലുള്ളതിൽ ഒന്നിനെയെങ്കിലും കാമംകൊണ്ട മനസ്സിളകാതെകണ്ട കാണുന്നില്ല.

കാമൻ— എൻെറസഖിയുടെ ശക്തിയെസമ്മതിച്ചില്ലേ.

രതി— വരട്ടെ- ഇതെന്താണിപ്പോൾ പെട്ടന്നിങ്ങിനെയായത.

മിണ്ടുന്നില്ലഖഗങ്ങൾവന്നദ്ഭരംചേരുംമൃഗക്കൂട്ടവും
വണ്ടുംവല്ലികളുംനിനക്കിലിളകുന്നില്ലിന്നതെല്ലെങ്കിലും
കണ്ടാൽകാടിതുകാന്തചിത്രമെഴുതിത്തീൎത്തോരുകാടാണതെ
ന്നുണ്ടാംപക്ഷമതേവനംപരമിതിന്നെന്തോൎബന്ധംപ്രഭൊ ( )

(മുൻപുറത്തുനോക്കീട്ട)

പാരാതേവാനരന്തന്നുടയൊരുമുഖവുംഭസ്മവുംകൈത്തലത്തിൽ
ചൂരൽക്കോലുംചുവപ്പേറിനമിഴിയിണയുംശ്രുരനെന്നുള്ളഭള്ളും
പാരംരുദ്രാക്ഷമാല്യങ്ങളുമമിതജടാഭാരവുംചേരുമിസ്സാ
ളാരാണീഗ്ഗോഷ്ഠികാട്ടുംഗണമൊടിവനിതാകണ്ണുരുട്ടുന്നധൃഷ്ടൻ

കാമൻ— (പതുക്കെ)

അയ്യോതൊള്ളതൊററന്നിവണ്ണമുരചെയ്തീടൊല്ലതെററാസ്സരും
നയ്യോൎത്തീടുകനന്ദികേശ്വരനതാണിദ്ദേഹമുദ്ര്യൽപ്രഭൻ
ഇയ്യാളൊന്നുതുറിച്ചുനോക്കിയതുകൊണ്ടാണീവനംസൎവ്വവും
പൊയ്യല്ലിങ്ങിനെയായതെന്നുകരുതിക്കൊള്ളേണമുള്ളത്തിൽനീ

ഇളക്കമില്ലാതൊരുധൈര്യമിട്ടുവിളക്കിയുണ്ടാക്കിയനന്ദികേശൻ
കളിച്ചിടാൻനല്ലവനല്ലനോക്കപ്പൊളിച്ചുമാറീട്ടുഗമിക്കനല്ലൂ ()

(ഞാങ്ങിനെചെയ്തു നേരേനോക്കീട്ടു)

ദീനത്വംകലരാത്തധൈര്യമധികംകോലുന്നകാലാരിതൻ
ധ്യാനസ്ഥാനമതാണുപോവുകനമുക്കെത്തൊട്ടനങ്ങാതുടൻ
മാനത്തെപ്പെട്ടുമായതാക്ഷിമണികേളിട്ടിക്കരിന്നന്തിക
സ്ഥാനത്തുള്ളമരങ്ങളാൽതറമറസ്സാൻനോക്കലാക്കാണിത ()

(കുറച്ചു അടുത്തുചെല്ലുന്നു)

രതി— (നോക്കീട്ടു)

വരിയൻപുലിതന്റെതോൽവിരിച്ചു
ള്ളൊരുവാനോർതരുതന്റെപ്പുറത്ത
അരുളുന്നമഹാസമാധിയോടാ
ഗ്ഗരളംപ്രാതൽകഴിച്ചദേവദേവൻ (൧൫)

അമ്പാമഹേശന്റെമനസ്സിനുള്ള
ഗാംഭീര്യധൈര്യങ്ങളനിച്ചുകണ്ടാൽ
അംഭോധിയുംഭൂമിധരേന്ദ്രനുംതോ
റ്റമ്പീടുമേസമ്പ്രതികമ്പമോടെ (൧൬)

അയ്യോ ഇനിയ്ക്കിദ്ദേഹത്തിന്റെനേരേ നോക്കാൻതന്നെ വയ്യ- (എന്നു കാമദേവന്റെ പിന്നിൽ പററി നില്ക്കുന്നു)

കാമൻ— അമ്പ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗാംഭീര്യം. ആക്കും അങ്ങോട്ട അടുപ്പാൻവയ്യ.

മാലെന്ന്യേനേക്കനിന്നൊരുടൽമടിയിൽമലന്നിങ്ങിനേപങ്കജശ്രീ
കോലുംഹസ്തങ്ങളംബാലാമൃതകരനരുകംമാറുടൻനീറിനീറി
ഫാലാക്ഷിത്തീയ്യെരിഞ്ഞൊളിനരുചികളുററപ്പുള്ളിരിപ്പെന്നിതെല്ലാം
ചാലേചേരുംഹരന്തൻമഹിമകളെനിനച്ചീടിലുംപേടിയുണ്ടാം ()

സ്ഫടികക്കുരുമാലചേന്നകണ്ണം
ജടയിൽപന്നഗകളാമൃഗാങ്കതിൻതലസ്സൽ
ഉദധംസ്വതിയുന്നകണ്ണിതെല്ലാ
മുടയോൾപ്പുരവൈരിയീവിടൻ (൧൭)

മാരിക്കാരംഭിയാതുള്ളൊരുഘനപടലംപോലെയുംതെല്ലുമോളം
ചേരാതുള്ളബ്ധിയെപ്പോലെയുമുടനിളകുംകാററുപററാത്തദിക്കിൽ
നേരായ്നിന്നങ്ങുകത്തുന്നൊരുഹുതവഹനെപ്പോലെയുംകാലകാലൻ
പാരാതിപ്പോൾവസിക്കുന്നിതുപവനജയംചെയ്തുചാഞ്ചല്യമെന്യേ

(അനന്തരം സമാധിയിലിരിക്കുന്ന ശ്രീപരമേശ്വരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

കാമൻ— കുടുക്കമിമ്പം തിനിമിത്തമൊട്ടു
മടക്കുവാൻവയ്യതുതന്നെപോരാ
മിടുക്കരില്ലിങ്ങിഹനിൽക്കുവാനും
തുടസ്സുകൂട്ടുംവിറകൊണ്ടിദാനീം (൪൩)

അയ്യോ ഞാനെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു. ഇനിക്കു ഭയംകൊണ്ടു അനങ്ങാൻവയ്യാതെകണ്ടായല്ലൊ.

കാച്ചിടുന്നവെയിൽകൊണ്ടുവാടിടും
താളുപോലെതളരുന്നുമേനിമേ
ആളിടുംകൊടിയപേടികൊണ്ടിനി
ക്കോളതല്ലിവിടെനിൽക്കിലൊട്ടുമേ (൪൪)

ആര്യ- അയ്യോ ഇനിക്കു ക്ഷീണംകൊണ്ടൊന്നും വയ്യെ-
(വില്ലുമമ്പും കയ്യിൽനിന്നുവീണതറിയാതെ ഭയപാരവശ്യം നടിക്കുന്നു)

(അണിയറയിൽ)—ഇന്നപതിവുപോലെതന്നെ നേരമായില്ല. അതുകൊണ്ടു നോക്കു കുറച്ചു പൂവറുക്കു.

കാമൻ— (കേട്ടിട്ടു)

കേണീടുംവേണുവെല്ലാംകളനിനദമെഴും
കോകിലംകാകനാകും
വീണീടുംവീണമോഹിച്ചഴകിയൊരുശുക
ങ്ങൾക്കുശോകംമുഴുക്കും
ചേണാർന്നോരീസ്വരംകേൾക്കുകിലതിശയ
മല്ലാതെചൊല്ലുന്നതെന്തെൻ
ക്ഷീണത്തെത്തീർത്തുകൊണ്ടിങ്ങിനെകളമൊടിതെ
ങ്ങുന്നുപൊങ്ങുന്നതിപ്പോൾ

(പിന്നെയും അണിയറയിൽ) —അങ്ങിനെതന്നെ.

കാമദേവൻ— (നോക്കീട്ടു)

തരുണതരണിബിംബത്തിങ്കൽനിന്നകരിസ്സു
ന്നരുണകിരണജാലംമഞ്ജുമംഗാഭയോടും
ഇരുസഖികളൊടൊത്തുകൊണ്ടുനൽക്കൊണ്ടൽക്കൂപ്പു
ന്നൊരുമണികുഴലാളുണ്ടിന്നിതാവന്നിടുന്നു (൧൯)

(അനന്തരം ജയവിജയമാരോടുകൂടി പൂവറുത്തുംകൊണ്ടശ്രീ പാർവ്വതി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ജയ— സഖിപാർവ്വതി ഈ അശോകവല്ലിനോക്കു.

കാമൻ— ആ ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞപാർവ്വതിയാണിത.

(സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി തലകുലുക്കിക്കൊണ്ടു.)

അയ്യായെന്തൊരുഭംഗിയാണിതിവൾതന്മേനിക്കുഞാനീവിധം
പെയ്യുംത്രൂപഗുണങ്ങളുള്ളൊരുവളെക്കണ്ടിട്ടതില്ലിങ്ങുമെ

(തലയൊന്നുപൊക്കിപ്പിടിച്ചു)—

ഇച്ചോമൽമറിമാൻകിശോരമിഴിയെക്കാലാരികണ്ടീടുകിൽ
കയ്യോടായവനെജ്ജയിക്കുവനഹംപൊയ്യല്ലകയ്യൂക്കിനാൽ

രതി—(നോക്കീട്ടു.)

അയ്യായെന്തൊരുഭംഗിയാണിതിവൾതന്മേനിക്കുഞാനീവിധം
പെയ്യുംത്രൂപഗുണങ്ങളുള്ളൊരുവളെക്കണ്ടിട്ടതില്ലിങ്ങുമെ
പൊയ്യല്ലിത്തരമുള്ളൊരിത്തരുണിയെക്കാണുന്നവാറെന്നെനി
ക്കയ്യയ്യേവഷളാണിതെന്നഖിലരുംനിന്ദിച്ചിടുംനിശ്ചയം (൨൦.)

അങ്ങോട്ടുവല്ലാത്തൊരുപേടികൊണ്ടു
മിങ്ങോട്ടുവാക്കുന്നൊരുലജ്ജകൊണ്ടും
മണ്ടാതെനോക്കാൻമമവയ്യനന്നാ
ക്കുങ്ങിപ്പതുങ്ങീട്ടിഹപാർക്കനല്ലൂ (൨൧.)

പാർവ്വതി— എന്താണിതിനൊരുവിശേഷം,

ജയാ—ഇവിടുന്ന ചവിട്ടാതെ കണ്ടതന്നെ ഇതുനിറച്ചുപൂത്തിരിക്കുന്നു.

ശ്രീപാർവ്വതി—(നോക്കീട്ടു) എയ് പറയുംവണ്ണംതന്നെ.

(നാലുപുറത്തുംനോക്കീട്ടു) എല്ലാഅശോകലതകളും പൂത്തിട്ടുണ്ടു. എന്താണിത വസന്തംവരേണ്ടകാലമായില്ലല്ലൊ.

ജയ—തരുണതരവസന്തശ്രീയ്യതാനെത്തിടേണ്ടു
ന്നൊരുസമയമതിന്നുമ്മുമ്പിലത്തമ്പിൽവന്നാൽ
പരമശിവനമന്നിട്ടന്നടിക്കാണിതെന്നോ
ത്തുരുതരകുതുകംപൂണ്ടിന്നുനീയെന്നപോലെ (തന്വ.)

(ശ്രീപാൎവ്വതിലജ്ജനടിക്കുന്നു.)

ജയ— തലമുടിയൊടുവണ്ടുംവള്ളിപൂമെയ്യൊടുംപൂ
ങ്കുലകൾമുലകളോടുംപല്ലവംപട്ടിനോടും
നലമൊടുശരിയാണീവഞ്ചുളത്തയ്യഹംസാ
കലിതരുചി നടക്കിൽതന്വിക്കേൾന്നിന്നൊടൊക്കം

ശ്രീപാൎവ്വതി—ഇനിയ്ക്കു നടക്കാമെന്നമാത്രമല്ല ഈ ലതയേ ക്കാളൊരുവിശേഷം.ഞാൻ സംസാരിക്കുകയുംമററും ചെയ്യുന്നില്ലേ.

ജയ—ഒ-അതശെരിതന്നെ.

വിജയ—മറേറതെന്താണ മഹേശ്വരനെക്കാമിയ്ക്കു അല്ലേ.

ശ്രീപാൎവ്വതി—(ദേഷ്യപ്പെട്ടു) ഞാൻ നിന്നോടൊന്നും മിണ്ടാൻ വന്നില്ല.

കാമൻ—തെല്ലൊന്നുതോഴിയൊടുകോപമിയന്നിട്ടന്നീ
കല്യാണിതന്നുടെവളഞ്ഞൊരുചില്ലിതന്റെ
തുല്യത്വമില്ലതിരകൾക്കുനിനക്കിൽ(എ)എന്റെ
വില്ലെങ്ങുപോയ്ത്രപയൊടോടിയൊളിച്ചുവെന്നോ

(ചോട്ടിലേയ്ക്കുനോക്കീട്ടു വില്ലിനോടു.)

തണ്ടാർദളാക്ഷിമണിയാമിവൾതന്റെ ചില്ലി
കണ്ടിട്ടുനീവ്യസനിയാവുകയല്ലവേണ്ടു
വേണ്ടാവിവാദമിതുനിന്റെസഹായിയാണീ
ക്കണ്ഠംകറുത്തവനെവെല്ലുവതിന്നുവില്ലേ (തന്വ.)

(ഉത്സാഹത്തോടുകൂടിവില്ലെടുത്തുകുലയ്ക്കുന്നു.)

ജയ— സഖി പാൎവ്വതി ഈ അശോകംവിട്ടു വണ്ട ഇവിടുത്തെ നേരെവരുന്നു.

ശ്രീപാൎവ്വതി—ഈ വണ്ടിനെക്കൊണ്ട വലിയ ഉപദ്രവമായി തീൎന്നുവല്ലൊ എന്താണ വേണ്ടത.

വിജയ —ആ കളിത്താമരപ്പൂവ അതിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു

കാട്ടു എന്നാലോടിക്കോളും.

ജയ—വിജയെ ചമ്പകപ്പൂവല്ലെ വണ്ടിനിഷ്ടമല്ലാത്തത.

വിജയ— ഇപ്പോൾ കാട്ടിത്തരാം (എന്ന വണ്ടിന്റെ നേരെ കളിത്താമരപ്പൂവ പാൎവ്വതിയുടെ കയ്യുപിടിച്ചുകാട്ടിസ്സുന്നു)

ശ്രീപാൎവ്വതി—ആവുവണ്ടത്അകലെമാറിഈഉപായംകൊള്ളാം.

ജയ—ഇതെന്തുവിദ്യയാണ

വിജയ—ഇതൊരുവിദ്യയല്ല.

ഗൌരീമുഖത്തിനുള്ളൊരുസൌരഭ്യംനാററിടുന്നവക്കെല്ലാം
പാരാതെപങ്കജത്തിനുപാരംദുൎഗ്ഗന്ധമെന്നുതോന്നീടും (ഒ.)

ജയ—എയ് ഇതൊക്കെ ഇവളറിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

വിജയ—ഇതറിവാനെന്താണപ്രയാസം. ഇതിവളുടെ പുറത്തുള്ള സ്വഭാവമല്ലെ.

ജയ—ഇവളുടെ അകത്തുള്ളത ത്രുപമുണ്ടൊ.

വിജയ— ഉവ്വ.

ജയ—എന്നാൽ കേൾക്കട്ടെ.

ശ്രീപാൎവ്വതി—ജയെ വിജയയോടെന്താണ നീ ചോദിക്കുന്നത. ഇവൾക്ക നല്ലകമ്പമാണ. ഏകദേശം അറിയരുതെ മററൊരാളുടെ ഉള്ളിലുള്ളത പറയാതകണ്ട മനസ്സിലാവില്ലെന്ന.

വിജയ— ഇനിയ്ക്കു കമ്പമില്ല.

ശ്രീപാൎവ്വതി—എന്നാലെന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതു നീയെന്തുകൊണ്ടാണ അറിഞ്ഞത.

വിജയ—

മെല്ലെക്കിന്നരിമാർഗിരിശചരിതംപാടുമ്പൊൾനിന്നാനനം
വല്ലാതെവികസിയ്ക്കുകൊണ്ടുമഴകിൽക്കാലാരികാണുംവിധൌ
കല്യേനിന്നുടെഭാവഭേദമതിനെക്കൊണ്ടുംകഴിഞ്ഞില്ലകേൾ
ചൊല്ലാമിന്നലെരാത്രിയിൽസഖിശുഭസ്വപ്നോക്തികൊണ്ടുംതവ

ശ്രീപാൎവ്വതി—(നാണിച്ചുകൊണ്ടുവിചാരം) എന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതൊക്കെ ഇവരറിഞ്ഞുവല്ലൊ.

ജയ—നമ്മൾക്ക പോവാൻ നേരമായി.

വിജയാ—(മേല്പൊട്ടുനോക്കീട്ട) ഒ- പോവാൻവൈകി (ശ്രീപാൎവ്വതി പരിഭ്രമിച്ചു നടക്കുന്നു.)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—(യോഗംമതിയാക്കീട്ടുവിചാരം.)

പരമാത്മധ്യാനത്താൽപരമാനന്ദംപരംപെരുക്കുന്നു
പരമതുകൊണ്ടാസ്സതിയുടെവിരഹജമാമല്ലലില്ലതെല്ലുമേ.

(അനന്തരം നന്ദികേശ്വരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു—)

നന്ദി—(വിചാരം) ഭഗവാൻെറ സമാധിയഴിഞ്ഞു പാൎവ്വതി വരുന്നുണ്ടെന്നറിയിയ്ക്കുകതന്നെ (അടുത്തുചെന്നിട്ട)

ഹൃദ്യാകാരാസുശീലാനിശിതമതിമനശ്ശുദ്ധിദാക്ഷിണ്യമേററം
വിദ്യാധൈൎയ്യംവിവേകംവിനയമിവകളൊക്കുന്നകന്നിൻകുമാരി
അദ്യശ്രീനീലകണ്ഠത്രിപുരഹരഭവൽപ്പാദശുശ്രൂഷചെയ്വാ
നദ്യൽഭക്ത്യാവരുന്നുണ്ടിരുസഖികളൊടൊന്നിച്ചുമന്നിച്ചിടാതെ

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—(കണ്ണിളക്കിസമ്മതിക്കുന്നു)

നന്ദി—(പാൎവ്വതിയോട) അകത്തെയ്ക്കു കടക്കാം.

(ശ്രീപാൎവ്വതിയും സഖിമാരും ശ്രീപരമേശ്വരൻെറ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു.)

ജയവിജയമാർ—കുന്നിൻകുമാരിയുടെതോഴികളായഞങ്ങൾ
കുനിച്ചിടുന്നഴലശേഷവുമാശുതീൎപ്പാൻ
ചന്ദ്രകലാധരഭവൽപദപങ്കജത്തിൽ
മന്ദിച്ചിടാതിഹമഹേശ്വരകുമ്പിടുന്നു (൩൫)

എന്ന (നമസ്കരിച്ചിട്ട, പുഷ്പാഞ്ജലിവിതറുന്നു.)

കാമൻ—മൂക്കിന്നുമൂന്നുലകിലുള്ളജനത്തിനെല്ലാം
മൂക്കുന്നമോദമുളവാക്കിയെഴുന്നഗന്ധം
വാൎക്കുന്നൊരീപ്പുതിയപുഷ്പസമൂഹമെൻക
യ്യ്ക്കിന്നുനല്ലൊരനുകൂലതരംതരമ്മേ (൩൬)

ശ്രീപാൎവ്വതി-(വന്ദിക്കുന്നു)

കാമൻ—മങ്ങാതണിഞ്ഞമലർമാലകൾതുങ്ങുമാറു
ഭംഗ്യാകരിങ്കുഴലെഴുംതലയൊന്നുതാഴ്ത്തി
ശൃംഗാരസാരമയിമാമലമങ്കമാനി
ച്ചംഗാരലോചനപദങ്ങൾവണങ്ങിടുന്നു (൩൭)

ജയിക്കാൻ തരംവരും എന്നാണ തോന്നുന്നത.

(ശ്രീപാൎവ്വതി—താമരക്കുരുമാലഎടുക്കുന്നു)

ക്ഷോണീധരേന്ദ്രസുതതൻകരപല്ലവത്തിൻ
ശോണപ്രകാശമതുതട്ടുകകാരണത്താൽ

ചേണാന്റൊരിരുചിരപങ്കജബീജമാല
മാണിക്യമാലയതുപോലെവിളങ്ങിടുന്നു (൨൪)
(ശ്രീപാൎവ്വതി മാല കാഴ്ചവെക്കുന്നു)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— ഇലയോപൂവോഫലമോ
ജലമോഎന്തെങ്കിലുംമഹാഭക്ത്യാ
നലമൊടൊരുത്തൻതന്നാൽ
വലിയൊരുസന്തോഷമാണതിങ്കൽമമ

(എന്നു മാലഎടുക്കാൻഭാവിക്കുന്നു)

കാമൻ—അയ്യാനല്ലോരുതരമിത്തിയ്യാളുംകണ്ണാനെജ്ജയിച്ചീടാൻ
ഇയ്യിടയിൽതാൻഹരനുടെമെയ്യിൽസമ്മോഹനാസ്ത്രമെയ്യേണം
എന്നു (അസ്ത്രംതൊടുക്കുന്നു)

(ശ്രീപരമേശ്വരൻ ശ്രീപാൎവ്വതിയുടെമുഖത്തുനോക്കീട്ടുവിചാരം)

തൊണ്ടിയ്ക്കൊക്കുന്നചുണ്ടുംസ്മിതസിതരുചിയും
പൊൻകുരുത്തോലചുററീ
ട്ടുണ്ടാക്കിത്തീൎത്തനൽകുണ്ഡലമുരസിവിളങ്ങു
ന്നഗണ്ഡങ്ങൾരണ്ടും
വണ്ടൊക്കുംചില്ലിവില്ലാട്ടവുമസിതകടാക്ഷ
ങ്ങളുംചേൎന്നിട്ടുനീ
ക്കൊണ്ടൽക്കാർവേണിയാൾതന്നുടെസര
സമുഖംകാൺകിലേണാങ്കനോടും (൨൫)

(ശ്രീപാൎവ്വതി ലജ്ജിക്കുന്നു).

ജയ—(സ്വകാൎയ്യമായിട്ട വിജയയോട)പാൎവ്വതിയുടെആഗ്ര
ഹം സാധിച്ചു ഇല്ലേ.

വിജയ—ഉറയ്ക്കാറായോ.

കാമൻ—കല്പമല്ലലൊട്ടുകൈതൊഴുംമനം
നല്ലവണ്ണമിളകിച്ചുമഞ്ഞുടൻ
കല്യനാംഹരനുഴന്നിട്ടുന്നിതാ
വില്ലെടുത്തവരിൽമുമ്പനായിഞാൻ (൨൬)

നന്ദി—(വിചാരം)
കുയിൽമൊഴിമണിയാമിഗ്ഗൌരിയെക്കണ്ടുചെന്തി
നയനതിരുമനതാരിന്നുമാറുന്നിതെന്തോ

(ഭഗവാൻ നാട്ടുനേരിട്ടെന്നപോലെ)

നിയമിതയമനിന്മാഹാത്മ്യമാഹാദ്ഭുതം

ജയജയജയജയശംഭോവിശ്വനാഥാനിശംഭോ (൯൯)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—(മനസ്സുറപ്പിച്ചിട്ടു) (വിചാരം)ഐഃ-ആ യായായി ചീത്ത ചീത്തഃ-മഹാകഷ്ടംതന്നെ- എന്താണിങ്ങിനെ വരാൻകാരണം നോക്കട്ടെ (നാലുപുറത്തുംനോക്കുന്നു)

നെഞ്ചിൽതെല്ലൊന്നുപോലുംഭയമതു
കലരാതത്രസമ്മോഹനാസ്ത്രം
ചഞ്ചൽതന്നീലസൽഭ്രൂലതയൊടെതി
രിട്ടനംല്പവില്ലിൽതൊട്ടു്
എഞ്ചിത്തംലക്ഷ്യമാക്കിട്ടഴകൊടുചെ
വിയോളംവലിച്ചാത്തശൌര്യം
തഞ്ചത്തിൽതാണുകൊണ്ടിങ്ങിനെമറവിൽ
വസിക്കുന്നിതാകന്ദർബാണൻ (൧൦)

ഈ കള്ളന്റെ പ്രയോഗമാണിതല്ലേ (കോപിക്കുന്നു) സ്ത്രീകളൊക്കെ പേടിച്ചു പരിഭ്രമിച്ചു കണ്ണടച്ചു പോയി.

നന്ദി—

സന്ധ്യാഭ്രം പോലെവല്ലാതുടൽതുടുതുടെയാവുന്നു ദേവന്റെവിശ്വം
വെന്തിട്ടുമ്മാറുനീറുംനിടിലമിഴിതുറക്കുന്നുവായ്ക്കുന്നകോപാൽ
എന്തിഭാവപ്പകച്ചെയ്ക്കുവസരമധുനാ—(നോക്കീട്ടു-അ് ആ് മനസ്സിലായി ഈ കള്ളക്കാമന്റെ അപകടംകൊണ്ടാണ)—ജ്വാലമാലോഗ്രനാമീ ച്ചെന്തിരൌദ്രസ്വഭാവത്തൊടുതുടിതിപരിക്കുന്ന
പാരാതെപാരിൽ (൧൧)

(കാമദേവൻ പേടിച്ചോടിപ്പോയി. പിന്നാലെ അഗ്നിയുംപോയി)

(ആകാശത്തിൽ)

അരുതരുതുകോപമിവനുടെപെരുതാമിക്കുററവുംക്ഷമിക്കേണം
കരുതുകദയതിരുവുള്ളിൽതെരുതെരെയടിയങ്ങളിന്നുകുപ്പുന്നു

നന്ദി— ദേവകളുടെ പ്രാർത്ഥനയാണിത-

ച്ചിത്തേമുഴുത്തഭയമോത്തുകുതിച്ചപായും
ചിത്തോത്ഭവന്റെരതിമോഹനമായദേഹം
എത്തിപ്പിടിച്ചതിഭയങ്കരനായവഹ്നി
കത്തിക്കരിച്ചുപൊടിഭസ്മമതാക്കിയല്ലോ (൧൨)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ-നന്ദീ—

തരമായ്വരുമോ തപസ്സുചെയ്വാൻ
തരളാപാംഗികളൊത്തിരിപ്പവന്ന

നന്ദി—എറാൻ ഇല്ല,

ശ്രീപര—തരുണീജനവഞ്ചനത്തിനായി
ത്തരസാ നോക്കിവിടുന്നു പോകയല്ലി (൨൯)

നന്ദി— എറാൻ അങ്ങിനെതന്നെ (എല്ലാവരും പോയി)

കാമദാഹമെന്ന ഒന്നാമങ്കം കഴിഞ്ഞു.

ഉമാവിവാഹം.

രണ്ടാമങ്കം.

(അനന്തരം വിദ്യാധരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

വിദ്യാധരൻ—സ്വൎഗ്ഗത്തിനുമിതിനുമായിട്ടെന്താണൊരു ഭേദം. ഞാനിപ്പോൾതന്നെ കണ്ടാണല്ലൊ വരുന്നത. ഇനിയ്ക്കൊരു ഭേദവും തോന്നുന്നില്ല.

ഹൃദ്യപ്രാകാരസൽഗോപുരവിപുലലസൽസൌധജാലാദിയെല്ലാം
വിദ്യോതിക്കുന്ന ചിന്താമണിഗണമതുകൊണ്ടാണ്ണവാക്കുമ്പൊഴിഞ്ഞും
വിദ്വാന്മാർവേദശാസ്ത്രാദിയിലനവധിപേരുണ്ടു കല്പദ്രുകൊണ്ടാ
ണുദ്യാനം സ്വൎഗ്ഗമോടൊത്തിട്ടുമിതുഹിമവാൻതന്നുരം കമ്പമെന്ന്യെ

എന്നുതന്നെയല്ല-

മഞ്ഞിൻെറശക്തിയതുകാരണമിസ്ഥലത്തിൽ
കഞ്ജാക്ഷിമാർപൃഥുഘനസ്തനകുംഭയുഗ്മം
നെഞ്ഞത്തുചേൎത്തുപുണരുമ്പൊഴുതുൾക്കുരുന്നിൽ
സഞ്ജാതമാം സുഖമൊരമ്പതിരട്ടികൂടും (൩൦)

ഇതാ എൻെറ ഭവനം അകത്തേയ്ക്കു കടക്കുകതന്നെ (കടന്നു നേരെ നോക്കീട്ടു)

ചിന്നംപ്രകാശമിയലുംമണിഭൂഷണങ്ങ
ളുന്ന്യൂനമേററവുമണിഞ്ഞുനിറഞ്ഞമോദാൽ
ധന്യാംഗനാകുലശിരോമണിമന്ദമിപ്പോ
ളെന്നെസ്മിതത്തൊടെതിരേററിതവന്നിടുന്നു. (൭)

(അനന്തരം വിദ്ട്യാധരി പ്രവേശിക്കുന്നു)

വിദ്ട്യാധരൻ— കട്ടിതപമേറിയൊരുനിന്മുലചേൎത്തനന്നാ
ണ്ണൊട്ടിപ്പിടിക്കുകമടിക്കരുതൊട്ടുമിപ്പോൾ

വിദ്ട്യാധരി— (ആലിംഗനംചെയ്യുന്നു.)

വിദ്ട്യാധരൻ— ചട്ടററനിൻകുചതടീപരിരംഭമൂല
മൊട്ടല്ലമന്മനസിതേന്മൊഴിമോദഭാരം ()

വിദ്ട്യാധരി— എന്താണിത്ര നേരംവൈകിയത.

വിദ്ട്യാധരൻ— കാമവിരഹതപ്തയായ രതിയുടെ ദുഃഖംക ണ്ടിട്ട ഞാൻകുറച്ചുനേരം അന്ധനായിനിന്നുപോയി.

വിദ്ട്യാധരി— രതിക്കുവന്ന ഒരം ദുഃഖം കേൾക്കുന്നവൎക്കുകൂടി സഹിപ്പാൻ വയ്യാത്തതാണ്. എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ രതിദുഃഖിക്കുന്നത.

വിദ്ട്യാധ— മോഹാലസ്യംകളഞ്ഞിടരുതതിഘനമ
ക്ലിഷ്ടമാണെന്നിവണ്ണം
ഹാഹാഞാനെത്രചൊല്ലിടിലുമിതുബത
കേൾക്കാത്തതെന്തേവസന്ത
മോഹിപ്പിക്കുന്നൊരസ്മൽപതിയുടെ
കുളുൎമ്മെചുട്ടുപൊട്ടിച്ചവാറെൻ
ദേഹംവിട്ടോരവന്തന്നൊടുകഠിനതയാൽ
തുല്യനായിടുവാനോ (൮)

പാരാതീരേഴലോകാന്തരമതിൽമരുവുംസുന്ദരന്മാൎക്കശേഷം
പാരംമുഖ്യോപമാനംതവസഖിയുടെനൽഗാത്രമത്യന്തപൂജ്യം
പാരിപ്പോൾപാരമായിസ്ശിവശിവധരണിരേണുജാലങ്ങളോടും
പാരങ്കാരോററു ചിന്നിച്ചിതറിയിതപറക്കുന്നിതിമട്ടിലായി (൯)

മാനത്തങ്ങിന്നെമന്ദമന്ദമുയരുംചേണാൎന്നൊരേണാങ്കനേ
മാനിക്കാത്തവരേയുമാസകലവുംനില്ലാതെകൊല്ലുംഭവാൻ
ദീനതാപംസഹിയാതെകണ്ടുകരയുന്നിച്ചന്ദ്രനെക്കണ്ടുകൊ
ണ്ടൂനംവിട്ടൊരുദ്വേഗമോടുമെഴുനീററിടാത്തതെന്താണഹോ ()

നന്നായില്ലിതുമതസഖൻെറതെളിയുന്നങ്കത്തൊടൊക്കുന്നതി
ല്ലെന്നാക്കുങ്കുമചിത്രകംമൃദുകരാബ്ജംകൊണ്ടുമാച്ചാദരാൽ
എന്നോമൽനിടിലസ്ഥലേമൃഗമദപ്പൊട്ടൊന്നുകുത്തിച്ചുടൻ
നന്ദിസ്സംതവഭാവമോത്തധികമാസ്സുത്തുന്നുചിത്തമ്മമ (വൃ൨.)

പെട്ടന്നൊന്നുടെബന്ധുതൻപ്രഭമറച്ചീടുംമഴക്കാറിനോ
ടിച്ചപ്പെട്ടൊരുനിൻകരികുഴലുഞാൻകെട്ടുന്നതുണ്ടെന്നുടൻ
കെട്ടിച്ചിങ്ങിനെവേണമെന്നൊരുരസത്തോടേചിരിസ്സുന്നനിൻ
ചട്ടററീടിനവക്രമോത്തധികമാസ്സുത്തുന്നുചിത്തമ്മമ (വൃ൩)

നിങ്കാൽമാന്തളിർകൊങ്കപൂങ്കുലരദംവാസന്തികാകുഡ്മളം
കങ്കേളിപ്പുതുപുഷ്പമീച്ചൊടികചംഭൃംഗംശശാങ്കൻമുഖം
മങ്കേബാന്ധവസംഗസൌഖ്യവുമിനിസ്സേകുന്നുനിനിത്യമെ
ന്നെങ്കൽപ്രേമമെഴുംതവൊക്തികരുതിക്കത്തുന്നുചിത്തമ്മമ ( )

ചാരുത്വത്തൊടുപുഞ്ചിരിപ്പുതുമയുംകേളീകടാക്ഷങ്ങളും
നേരമ്പോക്കുകലന്നിടുന്നമൊഴിയുംലീലാവിലാസങ്ങളും
ഓരോന്നേവമെടുത്തെടുത്തുപറയുന്നെന്തിന്നുതേസർവ്വവും
പാരാതിപ്പൊഴുതോററമോത്തധികമാസ്സുത്തുന്നുചിത്തമ്മമ (വൃ൫)

ധന്യേനൊമ്മടെമാനസേന്ദ്രിയമതിപ്രാണങ്ങളിഷ്ടത്തിനാ
യൊന്നായെന്നതുപോലെദേഹമതുമിങ്ങൊന്നായിവന്നീടുവാൻ
നന്നായിട്ടുമുറുക്കിയൊന്നുപരിരംഭംചെയ്യുവൻനിന്നെഞാ
നെന്നാങ്ങുന്നുപുണന്നതോത്തധികമാസ്സുത്തുന്നുചിത്തമ്മമ (വൃ൬)

എന്നുംമററും ഭ്രാന്തപിടിച്ചപോലെ വസന്തത്തിനോടും കാമനോടും നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടാണ രതി ദുഃഖിക്കുന്നത.

വിദ്യാധരി— ഇതൊക്കെ കേട്ടിട്ട എൻെറ മനസ്സ വ്യസനംകൊണ്ടവല്ലാതെകണ്ടാവുന്നു. ഞാനെന്താണ ചെയ്യേണ്ടത.

(അണിയറയിൽ)

എന്തയ്യോചെയ്യതിപ്പോളമൃതകര
കരംകൂടിയേൽക്കുന്നനേരം
ചെന്തിയ്യിൻജ്വാലതട്ടുന്നതിനുസദൃശ
മായ്ഹന്തഞാൻവെന്തിടുന്നു
ചെന്താംബ്ബാണൻമരിച്ചെങ്കിലുമൊരു

കറവിപ്പായവന്തൻശരത്തിൻ
സന്താപത്തിന്നപൈചാകിലുമിഹ
പുളിമൊഴിന്നുപോവാത്തപോലെ—എന്ന

വിദ്യാധരൻ— ഇതാരുടെ ഒച്ചയാണ്.

ശ്രുകംശോകംതേടാവിരവിനൊടഹോവീണകരയും
പികങ്ങൾക്കങ്ങുണ്ടാമഴലഥകഴങ്ങുംകുഴലുകൾ
പ്രകമ്പംചേൎന്നോരീമൃദുലമൊഴികേട്ടെങ്കിലതുമ
ല്ലകംപാരംവേവുംകഠിനതരകല്ലിന്നുമധുനാ (൯൯)

വിദ്യാധരി— നോക്കാരുടേയാണെന്നറിവാൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങുക. (രണ്ടാളും നടക്കുന്നു—വിദ്യാധരി നോക്കീട്ട്) ഇതാ ഈ നിലാവുമിററത്ത സഖികളോടൊരുമിച്ച പാൎവ്വതി ഇരിക്കുന്നു.

വിദ്യാധരൻ— (നോക്കീട്ട)

ഹരഹരസുമശരഹരനുടെവിരഹമഹാതങ്കസങ്കടത്താലെ
കരളുരുകിഞ്ഞു കിഞ്ചനകരയുംഗൌരീവിലാപമാണിതഹോ

ഇവിടെ നോക്ക നില്ക്കണ്ടെ: അങ്ങോട്ടതന്നെപോക. (രണ്ടാളും പോയി)

(വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു)

(അനന്തരം ജയവിജയമാരോടുകൂടി ഇരുന്നുംകൊണ്ട ശ്രീപാൎവ്വതി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ശ്രീപാൎവ്വതി— എന്തയ്യോചെയ്യതിപ്പോൾ— (എന്ന ഒന്നുകൂടി ചൊല്ലുന്നു.)

ജയ— ഹിമകരമുഖിയാളേപല്ലവംമുത്തുപുഷ്പം
ഹിമരസമിവയെല്ലാംമെയ്യിൽനന്നായണിഞ്ഞ
ഹിമശിലയിതിൽമന്ദംനീശയിച്ചാലുമിപ്പോൾ
ഹിമഗിരിതനയേനിന്നംഗതാപാഗമിപ്പാൻ (൱)

വിജയ—സരസിജശരതാപംകൊണ്ടുമാൽപൂണ്ടിടുംതൻ
പരിമൃദുലശരീരത്തേയുമിപ്പോളുനക്കാൻ
ഉരുതരമെളുതല്ലാതുള്ളൊരീശൈലകന്യ
ക്കുരുതരുതണിവാനെന്നുള്ളതോതേണമോഞാൻ (൱൧)

ജയ— എന്നാൽ നോക്കണിയിക്ക (ചന്ദനംപൂശുന്നു)

പാർവ്വതി—

വിഷമംമലയജരസമിതുവിഷമിപ്പാൻമെയ്യുചുട്ടുകത്തുന്നു
വിഷധരകലസംഗത്താൽവിഷമിതിനുണ്ടായിയെന്നുണ്ടോ

വിജയ— (തളിരാണിയിക്കുന്നു)

പാർവ്വതി—

ചെന്തീയ്യിൻജ്വാലയെട്ടത്തെന്തിഹവെസ്സുന്നനിത്തളെൻതനുവിൽ
സന്തതതാപമിതോർത്താൽവെന്തുമരിക്കുന്നതാണഗുണമെന്നോ

(വിചാരിച്ചിട്ട)

ഇന്നിപ്പോളെൻതനുവിലിങ്ങിനെതിയ്യുവയ്യു
തിന്നുള്ള കാരണമറിഞ്ഞുപറഞ്ഞിടാംഞാൻ
ധന്യൻപുരാരിഭസിതപ്രിയനിങ്ങൊരിക്കൽ
തെന്നംഗഭസ്മമതണിഞ്ഞിട്ടുമെന്നതല്ലേ (൯ൽ)

വിജയ—(മുത്തുമാലയണിയിച്ചിട്ട)

മുത്തുമാലയിതുകൊണ്ടുവന്നിതാ
മുത്തുമാലയികറച്ചുകന്നിതോ

പാർവ്വ— ഇസ്ഥിതിയ്ക്കിവിടെദേശ്ധയായൊരെ
ന്നസ്ഥിതാക്കമൊട്ടദേവരേകണം (൯൫)

ജയ— (പൂമാലയണിയിച്ചിട്ട)

ഇച്ചകലന്നസുമങ്ങൾകറച്ചുകലത്താക്കിട്ടുന്നിതോനിന്നാൽ

പാർവ്വ- പിച്ചകമലർനിരകാമപ്പിച്ചകമലരിൽക്കലമ്പലാക്കുന്നു

ജയ— മഞ്ഞതാംശിലയിതിൽകിടക്കനീ
മഞ്ജുളാംഗിതവമെതണക്കുവാൻ

പാർവ്വതി— (കിടന്നിട്ടുരുണ്ടുംകൊണ്ട)

കഞ്ജബാണശിഖിതൻെറശക്തിയാൽ
കാഞ്ഞിട്ടുന്നിതുടലേറമിപ്പൊഴും

കന്തത്താൽമമദേഹമാസകലവും
കത്തീട്ടതിന്മേല്ക്കുമേൽ
ചന്തത്താൽമുളകങ്ങരച്ചുടനുടൻ
തെററന്നുപററിക്കയോ
ചെന്തിയ്യിൻകനൽവാരിമേൽക്കച്ചാ
തികയോഹാഹാവിഷംതേക്കയോ

എന്തയ്യോപരിതാപമിന്നിതുകളഞ്ഞീ
ടാൻതുനിഞ്ഞിടുവിൻ (൪)

ജയവിജയമാർ— (വിശറിയിൽ പനിനീർ തളിച്ച വീശുന്നു)

വിജയ— പാർവ്വതി ഇവിടുന്നിപ്പോൾ മനസ്സുകൊണ്ടുഴച്ചിട്ട ഈ കാമത്തിച്ചൂടൊക്കെ ശരീരംകൊണ്ടുസഹിച്ചുതുടങ്ങിട്ട കുറച്ചുനേരമായില്ലെ. ശരീരരക്ഷയ്ക്കിനി കുറച്ചുനേരംധൈര്യംപിടിച്ചുംകൊണ്ട മനസ്സുകൊണ്ടുസഹിക്ക. വലത്തെ ചുമല ഭാണ്ഡംഎടുത്തിട്ട കഴച്ചാലെടത്തെ ചുമലിലിടുക. എടത്തെ ചുമല കഴച്ചാൽ വലത്തെ ചുമലിലിടുക, ഇങ്ങിനെമാറിമാറിയായാലല്ലെ കുറച്ചുഭേദം.

(കാവൽക്കാരത്തിപ്രവേശിച്ചിട്ട)

ഇന്നരിമയൊടിതുകേൾക്കകകിന്നരിമാരിഹപുറത്തുവാതുക്കൽ
സുന്ദരിയങ്ങേക്കാണ്മാൻവന്നരനാഴികയതായിനിൽക്കുന്നു

പാർവ്വതി— എന്നാലവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ-

കാവൽക്കാരത്തി— കല്പനപോലെ (പോയി)

പാ—മനസിജതാപംപരജനമനമറിക്കായ്വാനുമുടലുകാപ്പാനും
ഇനിയൊരുനാഴികനേരംമനമേനീതാൻസഹിച്ചിരിക്കേണം

(മനസ്സുറപ്പിച്ചു എണീററിരിക്കുന്നു)

ജയ—(നോക്കീട്ട)

ആശ്ചര്യതായിട്ടമിവളുടെധൈര്യമതായൊരുമേഘപടലത്താൽ
ശൌര്യമെഴുംകാമാനലസൂര്യനശേഷാമറഞ്ഞുപോയിപ്പോൾ

വിജയ —

മാനഞ്ചേന്നമഹീധരാധിപതിതൻനൽപുത്രിയായുള്ളൊരീ
മാനഞ്ചുംമിഴിതാതസാമ്യമധികംപ്രത്യക്ഷമാവുംവിധം
ഊനംചെററണയാത്തൊരത്തൽമറവാക്കിടുന്നുസർവ്വത്തെയും
നൂനംചേതസിധൈര്യമുള്ളവർസഹിക്കുംവേണ്ടിവന്നീടുകിൽ

പാർവ്വതി— മഞ്ഞുകല്ലൊക്കെ അലിഞ്ഞുപോയ്യി ഇല്ലെ.

ജയ— ഉവ്വ

പാർവ്വതി— നന്നായി. ഈ ശീതോപചാരസാധനങ്ങളെയൊക്കെ കളയൂ

ജയ— അങ്ങിനെതന്നെ എന്ന (അതുചെയ്യുന്നു)

(അനന്തരം രണ്ടു കിന്നരിമാർ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഒരുത്തി—പരഭൃതികെ നോക്കു. ഈ നിലാവുമിററം ബഹുവിശേഷംതന്നെ.

നിലവുംകിരാതികളുമിഹ
 നലമൊടുശശികാന്തമണികൾകൊണ്ടല്ലൊ
പലചിത്രപ്പണിയെഴുമീ
 സ്ഥലമതിനൊട്ടല്ലകാണ്കെവിസ്താരം

പരഭൃതിക— രാഗമാലെ ശരി

മഞ്ഞാലുംമതിബിംബകാന്തിനികരാതട്ടീട്ടലിഞ്ഞീടുമീ
മഞ്ജുശ്രീശശികാന്തരത്നമിതൊലിപ്പിച്ചുംജലശ്രേണിയും
മഞ്ഞുംചന്ദനചന്ദ്രപൂൎണ്ണമിളിതശ്രീയന്ത്രവാതങ്ങളും
ഭഞ്ജിക്കാതെഴുമിസ്ഥലത്തിലണകിൽതിയ്യംതണുത്തീടുമെ

രാഗമാല— ഇതുനോക്കു.

കോട്ടംവിട്ടൊരുചന്ദ്രകാന്തമണിയാൽകെട്ടിപ്പടുത്തുള്ളൊരീ
ച്ചുട്ടറീടിനതിന്നുതൻപുറമതിൽതിക്കിത്തിരക്കിപ്പരം
പെട്ടോരീപ്രതിബിംബമെന്നകളവുംപൂണ്ടിപ്പൊളിന്ദുക്കൾച
ന്നൊട്ടല്ലിങ്ങുവസിച്ചിടുന്നിതുമതന്നാസ്യംഭജിച്ചീടുവാൻ (൨൰൨)

പരഭൃതിക— രാഗമാലെ പാൎവ്വതിയെവിടെയാണ.

രാഗമാല— (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ട)
താരാധിനാഥമണിവേദിയതിങ്കൽമുല്ല
ത്താരായതിണ്ടുതലയണ്ണയതിന്മലേവം
ചാരീട്ടിതാപ്രിയസഖീയുഗമൊത്തിരിക്കു
ന്നൊരീക്കൃശാംഗിമണിമാമലമങ്കയല്ലെ (൨൰൩)

പരഭൃതിക— ശരിതന്നെ. അതെ. ഇനിക്കാദ്യം. കണ്ടപ്പോൾമനസ്സിലായില്ല. കഷ്ടം, ഇദ്ദേഹമെങ്ങിനെയാണിങ്ങിനെയായത നോക്കു.

കാതില്ലൊന്നോലകയ്യിൽതരിവളയിവയില്ലിക്കുമാരിക്കിദാനീം
പാദത്തിങ്കൽചിലമ്പില്ലരിയൊരുമണിമാലാദികണ്ഠത്തിലില്ല
സാദംദേഹത്തിനൊട്ടല്ലഹഹബതവെളുത്തായിവൎണ്ണംനിനച്ചാ
ലേതാണ്ടൊന്നുണ്ടിവൾക്കിന്നഴലതുചെറുതല്ലെന്നതുംനിൎണ്ണയി

രാഗമാല—എന്തുദണ്ഡമാണിപ്പോളിവൾക്കുള്ളത. [ക്കാം

ശ്രീശിവവിവാഹം

പരഭൃതിക— ഭണ്ഡമാണെന്നറിവാൻതന്നെ ഞങ്ങക്കം. പി ന്നെ എന്തു ഭണ്ഡമാണെന്നെങ്ങിനെയാന്നറിയാ.

പുരുധീരമാനസമതിങ്കലുള്ളതും
പരിചിതസമുദ്രമതിനുള്ളിലുള്ളതും
അറിയുന്നതെങ്ങിനെജനങ്ങൾകാങ്കെനീ
യ്യൊരുഭാവഭേദമതുമില്ലിവൾക്കഹൊ (ഛംപ്പ)

(രണ്ടാളുമടുത്തചെന്നിട്ട)

ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടഴകുള്ളനാരി
ഗണത്തെയനല്പസമസ്തവേയും
തൃണീകരിക്കുംഭവതിക്കഴകാ
ലിന്നുത്താരങ്ങൾവന്നിടുന്നു (ഫാൻ)

പാൎവ്വതി— നിങ്ങളിരിപ്പിൻ, പാട്ടുതുടങ്ങുകതന്നെ. (കിന്നരി മാരിരിക്കുന്നു)

പാൎവ്വതി— ജയ കുഴിത്താളവും, വിജയ മൃദംഗവും കൊട്ടട്ടെ.

ജയ— (കുഴിത്താളം കൊട്ടുന്നു. മററവർ കുഴിത്താളമൊപ്പി ച്ച ജോടുതംബുരുവും മൃദംഗവും ശ്രുതിക്കുട്ടുന്നു.)

പാൎവ്വതി— ഇപ്പോൾ ശ്രുതി നല്ലവണ്ണം ചേൎന്നു. ഈ ശ്രു തിചേൎന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാനെന്താനന്ദമാണ. നാലാളുകൾ കൂ ടി കരയുകയാണെങ്കിലും ചേൎന്നിട്ടു ശ്രുതിയൊന്നാണെങ്കിൽ കേൾക്കാൻ രസമുണ്ടെന്നത ശെരിയാണ.

കിന്നരിമാർ— (നാട്ട, ഗൌളം, വരാളി, ആരഭ, ശ്രീരാഗം, കേദാരം, രീതിഗൌളം, ഹംസധ്വനി ഈ ഘനരാഗാഷ്ടകത്തെ ക്രമേണ പാടുന്നു.)

വിജയ—(മൃദംഗം കൊട്ടുന്നു)

പാൎവ്വതി—(സന്തോഷിക്കുന്നു)

രാഗമാല—ഇനി ഏതരാഗമാണ വേണ്ടത

പാൎവ്വതി—

അന്തരമാമൃഷഭസ്വരമന്തരമെന്ന്യേതഥൈവധൈവതവും
ശുദ്ധമതാംഗാന്ധാരംമദ്ധ്യമമതുതന്നെകാകലിനിഷാദം (ഫംമ)

§ സരിഗമപധനിസയെന്നാ
രൊഹണസരണിസധപമഗരിസസനിപധനിസ
പരിചിനൊടെന്നവരോഹണ
സരണിയിതരിമയൊട്ടൊത്തൊരുരാഗമതാട്ടെ (൧൧൧)

പരഭൃതിക— (സ്വകാൎയ്യമായിട്ടു) ധീമശങ്കരാഭരണത്തിങ്കൽ നിന്നു ജന്യമായ ശങ്കരാഭരണമല്ലെ ഇത-

രാഗമാല— പിന്നെയൊ-

വിജയ— (ശ്രീപാൎവ്വതിയോടു സ്വകാൎയ്യമായിട്ടു) ശങ്കര രാഗമുണ്ടെങ്കിലുള്ളിലുള്ളതതന്നെ പുറത്തുക്ക പറയായിരുന്നു. കഷ്ടം എന്താകാട്ടാ- ശങ്കരാഭരണരാഗമല്ലെയുള്ളു.

കിന്നരിമാർ— (രാഗാലാപനംചെയ്തിട്ടു പല്ലവി പാടുന്നു) ഭരണനിപുണപാഹിമാംശങ്കര-(എന്നു.)

പാൎവ്വതി— (ഒന്നുകൂടി മനസ്സുറപ്പിക്കുന്നു)

രാഗമാല—

സംഗതികളോടുമദ്ദളമിങ്ങിനെനന്നായിണക്കിവായിപ്പാൻ
ഭംഗിയതല്ലൊട്ടുംത്രിദശാംഗനമാൎക്കുംമിടുക്കില്ല (൧൧൨)

പരഭൃതിക—

തീരുമാനമുരചെയ്തിടാമെടൊതീരുമാനമിതുകേട്ടുവെങ്കിലൊ
തീരെമാനമെഴുമപ്സരോമദംതീരുമാനനമവൎക്കുവാടിടും (൧൧൩)

പാൎവ്വതി— (കിന്നരിമാൎക്കു മുത്തുമാല സമ്മാനംകൊടുത്തിട്ടു) ഇവരുടെപാട്ടിന്റെരാജാതിയും മനോധൎമ്മവുംനന്നു. കണ്ഠം പിന്നെ പറയാനില്ലല്ലൊ.

രാഗമാല— ഇട്ടിക്കിൽ മഞ്ഞിന്റെശക്തികൊണ്ടുള്ള കഫദൊഷംകൊണ്ടു ഒച്ച തെളിവാൻ വളരെ പ്രയാസം.

പരഭൃതിക— (ഹിന്തുസ്ഥാനികാപ്പി- ചെമ്പട)

പാലയപാപഹരമഹേശ്വര— പാലയ-
കാലയമാഖിലനാഥപരാൽപര
ബാലശശാങ്കധര— പാലയ-

---

§ സരിഗമപധനിസ എന്നാരോഹണം. സധപമഗരിസസ നിപധനിസ എന്നവരോഹണം. ഇതൊക്കെയുള്ള രാഗമാവട്ടെ.

ദക്ഷമഖാതിഭയങ്കരശങ്കര
രക്ഷിതസന്നികരമഹേശ്വര— പാലയ-
(എന്നുള്ള കീൎത്തനം പാടുന്നു.)
രാഗമാല— (നാദനാമക്രിയ— ചെമ്പട)
കാലകാലദേവപാലയ
ബാലചന്ദ്രമൌലേശങ്കര— കാല-
ലോകമിത്രഫാലനേത്ര
ശോകാപഹതേവന്ദനം— കാല-
അചിരതകരുണാഭവനദേവ
ആഖിലതപമിതുതിക്കേണംമേ— കാല-
(എന്നു പാടുന്നു.)

പാൎവ്വതി— ഇതുനന്നായി.

കിന്നരിമാർ— ഇവിടുത്തെ പാട്ടുക്കൂടി കുറച്ചുകേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട.

ജയ—അതിപ്പോൾവേണ്ട. പാൎവ്വതിയ്ക്കു വളരെ ക്ഷീണമുണ്ട.

കിന്നരിമാർ— പല്ലവിയും മററുംവെണ്ട. ഒരു കീൎത്തനമായാലും മതി. ഇവിടുത്തെ പാട്ടുകേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു നന്നെ ആഗ്രഹമുണ്ട.

പാൎവ്വതി— അങ്ങിനെതന്നെ കുറച്ചുപാടാം. (എന്നു നീലാംബരിരാഗം ആലാചിക്കുന്നു.)

രാഗമാല— (വിചാരം) സാക്ഷാൽ സരസ്വതിയുടെ പാട്ടുക്കൂടെ ഇത്രനന്നല്ല.

പരഭൃതിക— (വിചാരം) ഇതുകേട്ടാൽ കല്ലുകൂടി അലിയും.

കിന്നരിമാർ— (സ്വഷ്ടം)

ഞങ്ങളുടേയുംഗുണമെഴുമങ്ങയുടേയുംമനോജ്ഞഗാനത്താൽ
ഞങ്ങൾക്കിങ്ങുലഭിച്ചതുഭാഗ്യമതൊന്നുതാനല്ലൊ (ഫഹര്)

പാൎവ്വതി — (നീലാംബരി— ത്രിപുട)
വാമദേവവരംദേഹിദേവ
കാമദേവാന്തകശംഭോ
കാലയമഹികരുണാംവിഭോ
ചാലെശിവചന്ദ്രമൌലേ—
(എന്നു എടനെഞ്ഞുപൊട്ടിക്കൊണ്ടു പാടുന്നു.)

ജയവിജയമാർ— (വിചാരം) അയ്യോ- ഈ ദുഃഖമൊതുക്കി പാടാനിപ്പോൾ പാൎവ്വതി വല്ലാതെകണ്ടു കഷ്ണിക്കുന്നുവല്ലൊ.

കിന്നരിമാർ— (വിചാരം) ഇത്രധൈൎയ്യമുള്ളവൎക്ക ഇങ്ങിനെ എടനെഞ്ഞുപൊട്ടേണമെങ്കിൽ എത്രവലിയ ഖണ്ഡമായിരിക്കണം. അയ്യോ വിചാരിക്കാൻവയ്യ. (സ്പഷ്ടം) ഇനി പാട്ടുമതിയാക്കാം. ജയപറഞ്ഞപ്പോഴും ഞങ്ങളിത്ര വിചാരിച്ചില്ല. (കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു) കഷ്ടേ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ കാരണമായിട്ടു ഇവിടുന്ന കുറച്ചുഖണ്ഡിച്ചുവല്ലൊ.

പാൎവ്വതി— അതുകൊണ്ടൊന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെവാക്കിനെ കേൾപ്പാനിപ്പോൾ ഇനിക്ക ശക്തിയില്ലല്ലൊ. എന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടാണ് ഞാനിപ്പോൾകുറച്ചു ഖണ്ഡിക്കുന്നത.

പരഭൃതിക— (സ്വകാൎയ്യമായിട്ടു) പരന്മാൎക്കുപകാരത്തിനെന്നുതന്നെയല്ല- നേരംപോക്കിനായിട്ടുംകൂടി താൻതന്നെക്ലേശിക്കും അങ്ങിനെയാണിവിടുത്തെ പ്രകൃതിയെന്നിപ്പോൾ നല്ല നിശ്ചയം വന്നില്ലെ- നോക്കു- സൌശീല്യഗുണത്തിന്റെ ഒരു രീകവ.

രാഗമാല— സൌശീല്യഗുണത്തിന്റെമാത്രമല്ല.

സമ്പത്തുംതാഴ്മയുംദാനവുമഴകുമഹോധൈൎയ്യഗാംഭീൎയ്യതേജ
സ്സമ്പത്തുംസന്തതോത്സാഹവുമതികൃപയുംബുദ്ധിയുംമുഗ്ദ്ധവാക്കും
കമ്പംകൂടാതെസൽഭാഗ്യവുമിവയുടെനൽപ്പൂൎത്തിയുംകീൎത്തിയുംകേ
ളമ്പോടീവണ്ണമാൎക്കുള്ളതുനിഖിലജഗന്നാഥനുംനാസ്തിതന്നെ

കിന്നരിമാർ—എന്നാലിനി ഞങ്ങൾഉടനെവന്നുകൊള്ളാം

പാൎവ്വതി— അങ്ങിനെയാട്ടെ- (കിന്നരിമാർപോയി)

പാൎവ്വതി— ജയേ ഞാനെഴുതീട്ടുള്ള ഭഗവാന്റെ സ്വരൂപം എവിടെയാണ.

ജയ— ഇവിടെതന്നെയുണ്ടല്ലൊ. (എന്ന ചിത്രപടത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടുചെല്ലുന്നു.)

പാൎവ്വതി— (മേടിച്ചു വളരെനേരംനോക്കി വൎണ്ണിച്ചു രണ്ടു മൂന്നു ദീൎഘശ്വാസമിട്ടിട്ടു)

എല്ലാടവുംശിവഭവാൻപരിപൂൎണ്ണനാണെ
ന്നല്ലോമഹാമതിയെഴുന്നവർചൊല്ലിടുന്നു
മെല്ലെബ്ഭവാനിലനുരാഗമെഴുന്നൊരെന്നെ
ത്തെല്ലുംമഹേശതെളിവോടറിയാത്തതെന്തേ (ഫലം)

ജയ— വാണിക്കാതങ്കമേറുന്നറിവുമമലമാം
ശീലവുംലക്ഷ്മികണ്ടാൽ
നാണിക്കുന്നോരുസൌന്ദൎയ്യവുമപര
ഗുണംസൎവ്വവുംസൎവ്വകാലം
കാണിക്കുംനീക്കമില്ലാതെഴുമിവളെ
വെടിഞ്ഞീടുമങ്ങൎഹ്ഹയുക്തം
സ്ഥാണുത്വംഹന്തസൎവ്വജ്ഞതയനുചിത
യെന്നെന്മതംയുക്തിയുക്തം (൧൧)

പാൎവ്വതി— ശിവ- ശിവ- നേരമ്പോക്കായിട്ടും വലിയആളുകളെ കൊണ്ടിങ്ങിനെ പറയരുത.

ജയ— എന്താണത-

പാൎവ്വതി— ഇനിക്കിഗ്ഗുണങ്ങളുണ്ടോ ഇല്ലയോഎന്നുള്ള ആലോചന അവിടെ ഇരിക്കട്ടെ-

ഇമ്മായാകൃതമാംഗുണഭ്രമമതില്ലൊട്ടുംമനക്കാമ്പതിൽ
ചെമ്മേയാതൊരുദേവനുള്ള ചരണംസേവിച്ചിടുംമൎത്ത്യനും
വന്മാഹാത്മ്യമെഴുന്നവനുവരുമോപാൎത്താൽഗുണഭ്രാന്തിനീ
യ്യിമ്മാപാപമൊഴിപ്പതിന്നുശിവനാമത്തെജ്ജപിക്കാദരാൽ ()

വിജയ— എല്ലായ്പ്പോഴുംഭവൻതൻതിരുവടികൾഭജി
ക്കുന്നൊരിഞ്ഞങ്ങളിൽചെ
റ്റില്ലാകാരുണ്യമെന്നിങ്ങിനെവരുവതി
നിന്നെന്തഹോബന്ധമോൎത്താൽ
ചൊല്ലാനീടുന്നദേവാസുരമുനിമനുജ
ന്മാരിലങ്ങയ്ക്കെഴുന്ന
മെല്ലാംകല്യാണശീലാലയശിവ
ചിലവായ്പ്പോയിതോപോററിശംഭോ (൧൩)

പാൎവ്വതി— എന്താണപറഞ്ഞത കരുണാസാഗരനായി കരുണാമയനായിരിക്കുന്നആൾക്ക കരുണ ഒടുങ്ങുമോ.

വിജയ— എന്നാൽ എന്താണിപ്പോൾ അദ്ദേഹം നൊമ്മടെനേരെ ദയവെക്കാത്തത.

പാൎവ്വതി— വേണ്ടതുപോലെ ഭജിക്കാഞ്ഞിട്ടുതന്നെ.

വിജയ— എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ ഭജിക്കേണ്ടത.

പാൎവ്വ-പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ മനസ്സോടടക്കിവെച്ചു
പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യമതിൽനിന്നുതപിച്ചുകൊണ്ടു
പഞ്ചാസ്യനായപരമേശ്വരനെസ്മരിച്ചു
പഞ്ചാക്ഷരംജപമൊടൊത്തുഭജിച്ചിടേണം (൫൨൦)

വിജയ— അയ്യോ അതൊക്കെ നൊമ്പരാൻക്ക സാധിക്കുമൊ

പാൎവ്വതി— സാധിക്കാ എന്നെന്താ- വേണമെങ്കിൽ സാധിക്കും- എല്ലാത്തിനും മനസ്സല്ലേപ്രമാണം.

ജയ— ഇവിടെയ്ക്കു സാധിക്കുമായിരിക്കും. വെണമെങ്കിൽ സ്വഭാവത്തെത്തന്നെ ജയിക്കുവാനും കഴിയുമല്ലൊ.

വിജയ— ഇവിടുത്തെ അമ്മ സമ്മതിക്കണ്ടെ.

പാൎവ്വതി— ആ വിചാരം ഇനിക്കും ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെഉള്ള കാൎയ്യങ്ങളെ മുടക്കാൻ അതിസ്നേഹക്കാരും അസൂയക്കാരും ആവുന്നേടത്തോളം ഉത്സാഹിക്കും. (ആലോചിച്ചിട്ടു) നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അമ്മയേയും വിടേണമെന്നുതന്നെ വരും ഉള്ളൂ.

വിജയ— ശെരിയാണു- വേണ്ടതങ്ങിനെതന്നെയാണു. പക്ഷെ ഇതിനവളരെ ഞെരുക്കമുണ്ടു.

ജയ-കാമദേവനുടമെയ്യുചുട്ടോരിവാമദേവനതിധീരമാനസൻ
കാമമോടിഹവശത്തിലാകുമോകാമമുൾക്കടതപസ്സുചെയ്കിലും

പാൎവ്വതി— ഭഗവാനെ ഭൎത്താവാക്കേണമെന്നുള്ള വിചാരമെകദേശം- ചന്ദ്രനെപ്പിടിക്കണമെന്നപൊലെയാണു- എങ്കിലും തപസ്സുകൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്നാണപ്രമാണം.

“യദ്ദുഷ്കരംയദ്ദുരാപംയദ്ദുൎഗ്ഗംയച്ചദുസ്തരം
തത്സൎവ്വംതപസഃപ്രാപ്യംതപോഹിദുരതിക്രമം” എന്നല്ലേ.

(അണിയറയിൽ)

രാവെല്ലാംസരസീരുഹാക്ഷികളടച്ചുംകൊണ്ടുതാപംസഹി
ച്ചേവംഭാവമെഴുന്നപത്മിനിതപസ്സത്യുഗ്രമാചെയ്കയാൽ
കൈവിട്ടങ്ങുഗമിച്ചൊരക്കഭഗവാൻരണ്ടാമതുംവേൾക്കുവാ
നാവിൎഭൂതമതായരാഗമൊടിതാനന്നാഗ്ദ്ദരുന്നുണ്ടഹോ— എന്ന

ജയ— ഉപശ്രുതിനന്നായി.

പാൎവ്വതി—നോക്കിനിക്കുളിക്കാൻ പോവുക. (എല്ലാവരുംപോയി.)

തപോനിശ്ചയം എന്ന രണ്ടാമങ്കം കഴിഞ്ഞു.

——ം൦ഃ൦ഃ൦ം——

ഉമാവിവാഹം.

മൂന്നാമങ്കം.

(അനന്തരം ഹരിക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഹരിക്കാരൻ—കരയുംബത്വവായിൽനിന്നുചാടും
നരയുംക്കുനപിടിച്ചൊരിനടപ്പും
ജരയുംമമപല്ലുപോയവായും
നരയുംപാൎക്കിലെത്രയുംവിചിത്രം (൧൨൩)

എന്നോളം വയസ്സായിട്ടുള്ളആളുകൾ ഇപ്പോൾ ഈ പട്ടണത്തിലില്ല. ഇനിക്കനടപ്പാൻതന്നെ ഞെരുക്കമുണ്ട എങ്കിലുംപുറപ്പെടുകതന്നെ. പാൎവ്വതി ഇന്നതന്നെ കാട്ടിലേക്ക പോവാനൊരുച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയേണമല്ലൊ. (നടന്നുംകൊണ്ട എല്ലാടവും നോക്കീട്ട) ഈ പട്ടണമിങ്ങിനെ ഞാൻകണ്ടിട്ടില്ല.

പാട്ടില്ലാട്ടമതില്ലചൂതുകളിയില്ലിക്കാലമിങ്ങാൎക്കുമേ
കോട്ടംവിട്ടൊരുബാലലാളനയുമില്ലുത്സാഹമില്ലൊന്നിനും
കാട്ടിൽച്ചെന്നുതപസ്സിനായുമഗമിച്ചീടുന്നുവെന്നിങ്ങിനേ
കേട്ടിട്ടിപ്പുരവാസികൾക്കധികമായുൾത്താപമുണ്ടാകയാൽ

പരോപകാരത്തിനുതൽപ്പരത്വവും
പരംമിടുക്കുംഗുണമേററമിന്നിയും
ചിരംവിളങ്ങുന്നിവൾപോയിടുമ്പൊഴി
പ്പുരംതപിക്കാതെഭവിപ്പതെങ്ങിനെ (൧൨൪)

(ആലോചിച്ചിട്ട)

എങ്ങിനെയാണ ഈ പാൎവ്വതി കാട്ടിൽചെന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടുക.

ചന്തംചിന്തുന്നരിയൊരു കളിത്താമര പ്പൂവിനേന്തും
ഗന്ധന്തേടാനഴകിലണയുന്നോരുവണ്ടിങ്കൽനിന്നും
എന്തെന്നില്ലാത്തുരുഭയമെഴുന്നിക്കുമാരിക്കുന്നേകം
ജന്തുവ്രാതംതടവുമടവീവാസമത്യന്തകഷ്ടം (൧൨൫)

മന്ദാമന്ദംസഖിവിശറികൊണ്ടങ്ങുവീശുന്നനേര
ത്തൊന്നാഞ്ഞായാലതുപൊഴുതതിൻകാററുതാനേററുവേഗാൽ
നന്നാസ്ലാട്ടുന്നിവളിന്നിമഹാവാതവർഷാതപംകൊ
ണ്ടുന്നിദ്രത്വത്തൊടുകഥമഹോവന്തപംചെയ്യുമോർത്താൽ

(രണ്ടു മൂന്ന ദീൎഘശ്വാസമിട്ടിട്ട കണ്ണീരോടുകൂടി) ഈ വയസ്സുകാലത്ത ഇനിസ്സിതൊക്കെ കാണേണ്ടിവന്നുവല്ലൊ.

നന്നായ്മാത്രകചംകുടിച്ചുമടിയിൽപാൎക്കുമ്പൊഴുംചെന്നിട്ട
ന്നെന്നെക്കാണുകിലേററുവേഗമൊട്ടുക്കൽചേൎന്നുകൊണ്ടിങ്ങനെ
എന്നെത്തൊളിലെടുത്തിടേണമഴകോടങ്ങെന്നുബാല്യത്തിലീ
ക്കന്നൽക്കണ്ണികഥിസ്സുമിന്നതുനിനച്ചുൾത്താരുകത്തുന്നമെ

(ആലോചിച്ചിട്ട) വരട്ടെ വ്യസനിക്കാൻ സൂക്ഷ്മമറിയുംമുമ്പിൽ പരിഭ്രമിച്ചാൽ പന്തിയാവില്ലല്ലൊ. അമ്മയുടെ വാക്കിനെ കേൾക്കാതെ കണ്ടിരിക്കില്ല എന്നതന്നെയാണല്ലൊ, വിശ്വസിക്കേണ്ടത. (വലത്തുപുറത്തേക്ക നോക്കീട്ട) ഇതായി പാൎവ്വതിയുടെ ഭവനം. അകത്തേക്ക കടക്കുകതന്നെ. (കടന്നിട്ട) മോളിലൊ ചോട്ടിലൊ എവിടെയാണാവൊ ഇപ്പോൾ പാൎവ്വതി.

(അണിയറയിൽ)

അങ്ങിനെ അഛൻ സമ്മതിയ്ക്കാതെ ഇരിക്കില്ല" (എന്ന·)

ഹരിക്കാരൻ—പാൎവ്വതിമോളിലാണ. ഒച്ചകേൾക്കുന്നുണ്ട.

(അണിയറയിൽ)

"സമ്മതിച്ചു എന്നതന്നേയല്ല, ഇങ്ങിനെ വേണമെന്ന പറഞ്ഞിട്ട പിന്നേ ഇവിടുത്തോട പറവാൻ കുറച്ചു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ട" (എന്ന)

ഹരി— വിജയയാണീപറയുന്നത എന്നുതോന്നുന്നു.

(അണിയറയിൽ)

ബാലേതീവ്രതപസ്സിനാൽത്ഥിനിനക്കീവണ്ണമുണ്ടാകുവാൻ
ബാലേന്ദുജ്ജ്വലശേഖരന്റെകൃപയുംമുജ്ജന്മപുണ്യങ്ങളും
ചാലേമൽക്കുലഭാഗ്യവുംത്രിഭുവനത്തിന്നായ്സുഖംനൽകിടും
കാലത്തിൻഗതിതാനുമാണെയിശ്ശുഭേഹേതുക്കളോൎക്കുംവിധൌ

അതുകൊണ്ടു"ശുഭസ്യശീഘ്ര"മെന്നു
ള്ളതിനെത്തന്നെനിനച്ചുവൈകിടാതെ

ധൃതിപൂണ്ടു തപസ്സു ചെയ്തു കൊള്ളു
ന്നതിനായ്ശോകവനത്തിനിന്നു തന്നെ — എന്ന

ഹരി— ഇനിപ്പാൎവ്വതി ഇന്നെങ്ങിനെ എങ്കിലും പോവാതെ ഇരിയ്ക്കില്ല. അഛന്റെ സമ്മതംകൊണ്ടു അമ്മയുടെ വിരോധം നിസ്സാരമായല്ലൊ. ഇനിഎന്താണു വേണ്ടതു വ്യസനിയ്ക്കതന്നെ. അല്ലാതെകണ്ടു ഒരു വഴിയും കാണ്മാൻ ഞെരുക്കംതന്നെ.

ഇന്നാൎയ്യൻതാനിവിടെനിന്നുവനത്തിലേയ്ക്കു
നന്നായ്ത്തപസ്സിനുജവേനഗമിച്ചിടുന്നോൻ
എന്നെന്നൊടേംമനയതാംമലമങ്കചൊല്ലു
മന്നേരമാവ്യസനമിങ്ങുസഹിയ്ക്കവയ്യേ (ഫന്ഫ)
അതുകൊണ്ടു തിരിച്ചു പോവുകതന്നെ (എന്നപോയി.)

(വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു.)

(അനന്തരം ജയവിജയമാരോടുകൂടി ശ്രീപാൎവ്വതി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ജയ— പാൎവ്വതിയുടെ ഉത്സാഹം തന്നെയാണു ഒന്നാമത.

വിജയ— ഇവിടുത്തെ അച്ഛനു അറിവും ധൈൎയ്യവും ഉണ്ടെങ്കിലും അതിസ്നേഹംകൊണ്ടു ഇത്രവേഗത്തിൽ സമ്മതിയ്ക്കില്ലന്നായിരുന്നു എന്റെ പക്ഷം. ഇതൊരത്ഭുതംപോലെ തോന്നുന്നു.

കൃത്യാകൃത്യവിവേകവുംസുദൃഢമായ്കൃത്യത്തിലുത്സാഹവും
വ്യത്യാസങ്ങൾഭവിച്ചിടാതെഹൃദയേമറേറതിൽവിദ്വേഷവും
ഇത്യാദ്യഗ്ര്യഗുണങ്ങൾനല്ലൊരറിവുംധീരതയുംകൂടിടും
സത്തുക്കൾക്കുസദാപിചേരുമതിനെന്താശ്ചൎയ്യമാൎയ്യാശയേ

ജയ—ഇന്നെപ്പോഴാണുപുറപ്പെടേണ്ടതു പാൎവ്വതി. അച്ഛനെന്താണു കല്പിച്ചയച്ചിട്ടുള്ളതു.

വിജയ—ഏഴുനാഴികപുലരുമ്പോൾ ഇന്നു യാത്രപുറപ്പെടാൻ മുഹൂൎത്തമുണ്ടു. അപ്പോൾ പുറപ്പെടത്തക്കവണ്ണം ജാഗ്രതയായി ഇരിക്കാനാണു.

ജയ— എന്നാൽ ബദ്ധപ്പെടണം. ഇനിരണ്ടുമൂന്നു നാഴികയേത മസമുള്ളു.

പാൎവ്വതി—പുറപ്പെടാനെന്താണു വട്ടംക്കൂട്ടാനുള്ളതു. വേണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ പുറപ്പെടാം.

വിജയ— തപസ്സിന്ന പോകുമ്പോൾ എന്താണിവിടുന്ന കൊണ്ടുപോവാനുള്ളത. ചമത, പുല്ല, മരവിരി ഈ വക വസ്തുക്കൾ കാട്ടിൽ ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെ.

ജയ—അതല്ല. ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ള ആളുകളോടൊക്കെ യാത്ര പറയണ്ടെ.

പാർവ്വതി—അതും വേണ്ട. അതി സ്നേഹക്കാരാരും ഇത സമ്മതിയ്ക്കില്ല. പിന്നെ അവർ പറഞ്ഞത കേട്ടില്ലഎന്ന വരുത്തേണ്ട. അതല്ലേനല്ലത.

ജയ—അതെ.

(അനന്തരം ഉപമാതാവായ സുശീല പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പാർവ്വതി—(കെട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ട) നോക്കിവിടെ ഇരിക്കുക

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു.)

പാർവ്വതി— (വിചാരം) ഇതിപ്പോൾവലിയദുശ്ഘടമായിതീൎന്നു.

സുശീല—(കഷ്ടംവെച്ചുംകൊണ്ടകണ്ണീരോടുകൂടി) കഷ്ടം ഈ പാർവ്വതിയുടെ ബുദ്ധിഇങ്ങനെയാവുമെന്ന ഞാൻ ലേശം വിചാരിച്ചിട്ടില്ല (പാർവ്വതിയും സഖിമാരും കീഴ്പ്പെട്ടുനോക്കി മിണ്ടാതകണ്ടിരിക്കുന്നു) അമ്മയെപോലെ വലിയതായിട്ട ഒരു ദൈവമുണ്ടൊ. അതൊക്കെപ്പാർവ്വതിക്ക അറിയുകയും ചെയ്യാം. എന്നിട്ടും അമ്മപറഞ്ഞതു കേൾക്കണ്ടയെന്ന തോന്നിയില്ലെ. (പാർവ്വതിയും മററും മുമ്പിലത്തേപ്പോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു.) ആദ്യമിങ്ങിനെ ജനശ്രുതികേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഭോഷ്കാണെന്നാണ വിചാരിച്ചത. പിന്നെത്തന്നുരാട്ടിപറഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങിനെവിചാരിക്കാൻ വയ്യാതകുണ്ടായി. ഇപ്പോഴും പാർവ്വതിയുടെ ഒരു നേരമ്പോക്കാണെന്നേ ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നുള്ളു. എന്താണെന്നല്ലെ ഇത്ര അറിവും ഗുണവും ഉള്ള ആളുകളുടെ ബുദ്ധി മറിച്ചുവരുവാൻ വയ്യല്ലോ.

പാർവ്വതി—(വിചാരം)എന്താണഞാനിതിന്നുശേഷംപറയേണ്ടത.

സുശീല(വിചാരം) പാർവ്വതി ഒന്നുംമിണ്ടുന്നില്ല. (സ്പഷ്ടം) പാർവ്വതിയ്ക്കു രസക്ഷയംവരില്ലെന്നുള്ള ഉറപ്പുകൊണ്ടാണ ഞാൻ ഉള്ളിലുള്ളതൊക്കെ പറഞ്ഞത.

പാർവ്വതി—(വിചാരം) മിണ്ടാതെകണ്ടിരുന്നാലും ദുശ്ഘടം.

വിജയ—(വിചാരം) പറയുകതന്നെ. (സ്പഷ്ടം) വാസ്തത

യൊക്കെ ത്രുപമുണ്ടായിട്ട പിന്നെ എന്താണിങ്ങിനെ പറയുന്നത. നിങ്ങളുടെ വാക്കിനെകേൾപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ പാൎവ്വതി ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചത.

സുശില—എന്താണനിവൃത്തിയില്ലായ്ക.

വിജയ— നിറഞ്ഞിടുംപ്രേമമൊടിങ്ങുനിങ്ങൾ
പറഞ്ഞിടുന്നീമൊഴികേട്ടുവെന്നാൽ
എരിഞ്ഞിടുംചിത്തജതാപമേററു
കരിഞ്ഞുപോമിക്കമലാക്ഷിവേഗം (ഉപേ)

സുശീല—നിങ്ങളിപ്പോൾ സുകൃതംചെയ്യേണ്ടെന്ന പറയുന്നുണ്ടോ. അവരവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ ശക്തികൂടി നോക്കേണമെന്നല്ലേ ഞങ്ങൾ പറയുന്നുള്ളു. ഇവിടെ പരദേവതകളെ കുടിവെച്ചിട്ടില്ലേ. അവരെ സേവിച്ചാൽ എല്ലാകാൎയ്യവും സാധിക്കുമല്ലൊ. പിന്നെയെന്തിനാണ തപസ്സുചെയ്യുന്നത.

വിജയ—
കേൾക്കേണംവലുതായിട്ടുന്നസുകൃതത്താൽസാദ്ധ്യമാംകാൎയ്യമി
ങ്ങോൎക്കുമ്പോൾചെറുതായിടുന്നസുകൃതത്താൽസാദ്ധ്യമായിടുമോ
നില്ക്കാതെജലധാരചെയ്കിലുമരുന്നത്യുഗ്രചിത്തജ്വരം
ചിക്കെന്നാഞ്ഞൊരുതുള്ളിവെള്ളമതിനെത്തൊട്ടാലടങ്ങീടുമോ

സുശില—നിങ്ങൾ ഉപായംവിചാരിക്കുമ്പോൾ അതിന്നുള്ള അപായത്തെ എന്താണ വിചാരിക്കാത്തത.

അത്യന്തകോമളമതാമിവൾതന്റെദേഹ
മത്യുഗ്രമാകിയതപസ്സിനശക്തമാമോ
പുത്തൻപ്രസൂനകൃതമാകിയമഞ്ജുമാല്യം
മത്തേഭബന്ധമതിനായ്ത്തിയാകുമോതാൻ (ഉപേ)

അതുകൊണ്ട കാൎയ്യം സാധിക്കില്ലെന്നുതന്നേയല്ല വളരെ വ്യസനത്തിന്ന എടയാവുകയുംചെയ്യും.

പാൎവ്വ—ചാലേനല്ലവഴിക്കുപോയിടുമവൎക്കീശാനുഗ്രഹാൽ
മാലുണ്ടാവുകയില്ലമാലിനധികംഹേതുക്കളുണ്ടാകിലും
ശൂലാദിപ്രഹരത്തിനാലുമമലൻപ്രഹ്ലാദബാലൻമരി
ച്ചീലല്ലോബലമന്നുദേഹബലമാദൈവാനുകൂല്യംബലം

സുശീല—അമ്മ പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാതിരിയ്ക്കുന്നത ഒരുന ല്ല വഴിയാണോ.

പാർവ്വതി—അച്ഛൻപറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാതിരിക്കുന്നതോ.

സുശീല—ഇനിയ്ക്കിതിൻെറ അൎത്ഥം മനസ്സിലായില്ല.

ജയ—"പിതാരക്ഷതികൌമാരേ ഭൎത്താരക്ഷതിയൌവനേ
പുത്രോരക്ഷതിവാൎദ്ധക്യേ നസ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യമൎഹതി"

എന്നുള്ള പ്രമാണംകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ അച്ഛൻ ത പസ്സിന്ന പോണമെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹമോ ഇദ്ദേ ഹത്തിൻെറ അമ്മയോ അതു കേൾക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത ശരിയാ ണെന്താണ.

പാർവ്വതി— എൻെറഅൎത്ഥം ഞാൻ പറയാം. അച്ഛൻ പറ ഞ്ഞാൽ കേൾക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത ചിലപ്പോൾ നല്ല വഴിയാവു മെന്ന പ്രഹ്ലാദചരിതത്താൽ സ്പഷ്ടമല്ലെ- അതുകൊണ്ട മേലിൽ ഗുണത്തിന്ന കാരണമായിട്ടുള്ള വഴിയാണ നല്ലവഴി. അതുകൊ ണ്ട അച്ഛൻ പറഞ്ഞതെന്നും അമ്മപറഞ്ഞതെന്നും അല്ലനിയ മം എന്നാണ അൎത്ഥം.

സുശീല— പാർവ്വതിയോടു യുക്തിപറവാൻ സാക്ഷാൽ സര സ്വതിതന്നെവിചാരിച്ചാലും കഴിയില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനെന്താ പറയുന്നത. (വിചാരം കണ്ണീരൊടുകൂടി) ഇനി എന്താണവേണ്ടത. ഇദ്ദേഹം കാട്ടിലേയ്ക്കു പോവാണെങ്കിൽ പിന്നത്തെ കഥയെന്താണ (എടനെഞ്ഞപൊട്ടിസ്സ്വഷ്ടം)

പന്തമ്പോടുകളിയ്ക്കുകൊണ്ടുമധികംക്ഷീണിക്കുമങ്ങുന്നിനി
ച്ചന്തംവിട്ടുവനത്തിൽവാണതപംചെയ്യുന്നതോക്കെങ്ങിനെ

(അണിയറയിൽ)

എന്തെന്തിത്രതിരക്കതിപ്പടിയതിൽപൃത്ഥ്വീധരാധിശ്വര
നന്തൎഭാഗമതിൽകടക്കണമതിന്നായ്നിങ്ങൾമാറിടുവിൻ- എന്ന

പാർവ്വതി— അച്ഛൻ വന്നുതുടങ്ങി.

സുശീല— (പരിഭ്രമിച്ച എണീററപോയി)

(അനന്തരം ഹരിശ്ചന്ദ്രനും ഹിമവാനും പുരോഹിതനും പ്ര വേശിക്കുന്നു)

ഹിമവാൻ— (ദീൎഘശ്വാസമിട്ടിട്ട വിചാരം)

ചട്ടററൊരുതപസ്സുചെയ്യുവതിനാണെന്നാകിലുംഗൌരിവേർ
പെട്ടിട്ടിന്നുഗമിക്കുമെന്നതുനിനച്ചുള്ളിഞ്ഞുപൊള്ളുന്നുമെ
ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ നല്ലകാൎയ്യമതിനായിത്തന്നെയാണെങ്കിലും
പെട്ടന്നങ്ങുപിരിഞ്ഞിട്ടന്നപൊളുളവാംദുഃഖംമഹാദുസ്സഹം

(സ്പഷ്ടം) പാൎവ്വതിയുടെതപസ്സ വിഘ്നംക്കൂടാതെ ഫലിക്കാൻ എന്താണ ഇപ്പോൾധൎമ്മം ചെയ്യേണ്ടത.

പുരോഹിത— ശ്രീഭൂതിഭൂഷഭജനംഗുണമുള്ളവൎക്ക
ഗോഭൂതിലാജ്യവസനാന്നഹിരണ്യദാനം
ഭോഭോസ്വശക്തിസമമായിവചെയ്കിലിഷ്ടാ
ലാഭോദയത്തിനുവരില്ലവികല്പമല്പം

ഹിമവാൻ (ആലോചിച്ചിട്ട)

ശൎവ്വൻതൻപദപത്മസേവവിരവിൽചെയ്യിക്കുവോൻനാരദൻ
ദുൎവ്വാസാവിവർതൊട്ടമാമുനികളെശ്ശീഘ്രംവരുത്തിടണം
നിൎവ്വാദംഗുണമുള്ളപാത്രമതിനായിക്കാലമേകീടണം
സൎവ്വസ്വംമമഗൌരിതന്നുടെതപസ്സേററംഫലിച്ചീട്ടുവാൻ

ഈ വിവരം മന്ത്രികളൊട്ട പറയു.

ഹരിക്കാരൻ— കല്പനപോലെ.

ഹിമവാൻ— ഒരം ദാനങ്ങളൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഇവിടുന്നതന്നെ ചെയ്താൽ കൊള്ളാം.

പുരോഹിതൻ— അങ്ങിനെതന്നെ.

(ഹരിക്കാരനും പുരൊഹിതനും പോയി.)

ഹിമവാൻ—അകത്തെക്ക കടക്കുകതന്നെ. (അതു ചെയ്യുന്നു.)

പാൎവ്വതി— (സഖികളൊട്ടുകൂടി ആചാരൊപചാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നു.)

ഹിമവാൻ—(ഇരുന്നിട്ട) പാൎവ്വതിയാത്രപുറപ്പെടാൻ വെണ്ടതൊക്കെ ഒരുങ്ങിയില്ലെ.

പാൎവ്വതി— ഉവ്വ.

ഹിമവാൻ—നിങ്ങൾക്ക നിങ്ങളുള്ളപ്പോൾ മററാരും സഹായം വേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

വിജയ— വേണ്ടെന്നില്ല.

ഞങ്ങൾക്കവേണ്ടഗ്ഗുണമൊക്കയുമിപ്രകാരം
മങ്ങാതെചേൎത്തുവിരവോടരുളുംഭവാന്റെ
ഭംഗംവരാതെവിലസുംമയയൊന്നുവേണ
മിങ്ങെപ്പൊഴുംപ്രബലമായസഹായമായി (൫൪)

ഹിമവാൻ— പാൎവ്വതിയുടെ അമ്മെക്കിപ്പോഴും സമ്മതമായിട്ടില്ലെ.

ജയ— ഇല്ല.

ഹരിക്കാരൻ— (പ്രവേശിച്ചിട്ടു) തമ്പുരാട്ടിയുടെ ഒരു തിരുവെഴുത്തുണ്ട.

ഹിമവാൻ— ആൎക്കകൊടുപ്പാനാണ. പാൎവ്വതിക്കോ-

ഹരിക്കാരൻ— അതെ.

പാൎവ്വതി—(ഭക്തിയോടുകൂടി എഴുത്തവാങ്ങിച്ചവായിക്കുന്നു)

വാൎദ്ധക്യംസ്നേഹത്തിനാലാണിഹതടവുതപ
സ്സിന്നുഞാൻചൊന്നതെല്ലാം
മോൎക്കുമ്പോൾസാരമില്ലെന്നറിയിതുശുഭമാം
നിന്മതംസമ്മതമ്മേ
പക്ഷേനേരിട്ടുനിയ്യെന്നൊടുമലമകളേ
യാത്രചൊല്ലമ്പൊഴുണ്ടാ
മുൾക്ഷോഭത്തെസ്സഹിപ്പാൻവിഷമമതുവശാ
ലിങ്ങുഞാൻപാൎത്തിടുന്നേൻ (൫൫)

ഹിമവാൻ— (കേട്ടസന്തോഷിക്കുന്നു)

ജയ—(വിചാരം) അമ്പൊരുസ്നേഹം. ഇതുവളരെനന്നായി.

വിജയ— (വിചാരം) അമ്പൊ ഒരു ഊഹം.

പാൎവ്വതി— (വിചാരം) കഷ്ടം ഇതിന്റെ ഉത്തരാൎദ്ധമൊക്കെ മഷിയിട്ടപോലെ ഇരിക്കുന്നു. ആട്ടെ ഇങ്ങിനെയെങ്കിലും അമ്മസമ്മതിച്ചുവല്ലൊ.

ഹിമവാൻ— ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ വളരെ സന്തോഷമായി.

പാൎവ്വതി— ഈ വിവരംതന്നെ അമ്മയൊട അറിവിക്ക-

ഹരിക്കാരൻ— കല്പനപോലെ (എന്ന പോയി-)

(ആകാശത്തിൽ ആത്മസ്വരത്തോടുകൂടി)

വമ്പേറുംമലമകന്തങ്ങളൊടുവേർപെട്ടങ്ങുപോയിട്ടവാൻ
കമ്പംവിട്ടഥസമ്മതിക്കകയതില്ലിഞ്ഞങ്ങളാമുഗ്ദ്ധം

തന്ന്യാന്നങ്ങൾഗമിച്ചിട്ടമ്പൊളതുനിത്താനായ്ശ്രമിച്ചിട്ടവാ
നമ്പോടാക്കധികാരമില്ലിഫജനിച്ചിട്ടുള്ളജന്തുക്കളിൽ

ഹിമവാൻ— (നോക്കീട്ട) പൌരന്മാരൊക്കെവന്ന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളും പെണ്ണുങ്ങളും വയസ്സന്മാരും മററുമൊക്കെയുണ്ട. ഹൊ-ഇവക്ക ഇന്നവ്യസനമെന്നില്ല. ഇവരെ എങ്ങിനെയാണ പറഞ്ഞ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ടത. ഇത്ര വളരെ ആളുകൾ കൂടിങ്ങിനെനിലവിളിയ്ക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാൻതന്നെ പ്രയാസം. എന്താണ വേണ്ടത. ഇവർ പാവ്വതിയുടെപിന്നാലെ കാട്ടിലേക്ക പുറപ്പെടുമെന്നാണ തോന്നുന്നത, അതിന്നൊരു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കണമല്ലൊ.

പാവ്വതി— ഒരം പെണ്ണുങ്ങളുടേയും വൃദ്ധന്മാരുടേയും മററും വ്യസനത്തെ ഒരു വിധം സഹിച്ചാലും ഇതു സഹിക്കാൻവയ്യ.

വിജയ— ശെരിയാണത.

അങ്ങുന്നേകിയപട്ടുമുജ്വലതരാലങ്കാരവുംസൽഗുണം
തിങ്ങുംപുസ്തകവുംവിളങ്ങിനകളിക്കോപ്പുംധരിച്ചങ്ങിനെ
തേങ്ങിത്തേങ്ങിയിതാകരഞ്ഞുഴലുമിബ്ബാലക്ക്ഴംസങ്കടം
മങ്ങാതിപ്പൊഴുതൊന്നുകാണുകിലഹോകല്ലുംകരഞ്ഞീടുമെ

ജയ—ഇവരൊക്കപ്പോടെ കാട്ടിലേയ്ക്കുപോന്നാൽ കാടും നാടും തമ്മിൽ മാറിപ്പോവുമെന്നാണ തോന്നുന്നത.

(പുരോഹിതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ആചാരോപചാരംചെയ്തു ഇരിക്കുന്നു)

ഹിമവാൻ—ദാനങ്ങളൊക്കെ വിധിപോലെ ചെയ്തില്ലേ.

പുരോഹിതൻ— പ്രാജ്യപ്രഭാവഗുണജാലമെഴും ഭവാൻെറ
രാജ്യാധികാരമതുകേവലമങ്ങുവിട്ട
സൎവ്വസ്വവുംസപദിഞാനധുനാകൊടുത്തേ
നൎവ്വീസുരൎക്കുവിധിപോലെവിശിഷ്ടബുദ്ധേ

ഹിമവാൻ—അതെന്തേ കൊടുത്തില്ല.

പുരോഹിതൻ— അതുമേടിച്ചാൽആഭാരംകൊണ്ട തപസ്സിന്നുവിഘ്നമാവുമെന്നുള്ളവിചാരത്താൽആരുംമേടിയ്ക്കാനുണ്ടായില്ല.

ഹിമവാൻ—അയ്യോ എന്നാലിനി എന്താണവേണ്ടത. പാവ്വതിയ്ക്കുവേണ്ടി എൻെറ സൎവ്വസ്വവും ദാനംചെയ്വാൻ സംഗതി വരില്ലെന്നുണ്ടോ.

ജയ— (സ്വകാൎയ്യമായിട്ട) പാൎവ്വതിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം അമ്മയേക്കാൾ അച്ഛനു നന്നെ ഏറുമെന്നാണ തോന്നുന്നത.

വിജയ—എയ്. ഇവരിൽ ഒരാളേക്കാൾ ഒരാൾക്ക സ്നേഹമേറുമെന്ന പറയാൻവയ്യ. രണ്ടാളുടെയും മട്ടൊന്നാണെന്നേയുള്ളൂ.

ലാളിയ്ക്കുംചിലർബാലരെച്ചിലരടിയ്ക്കുംഹന്തവിദ്യാൎത്ഥമാ
യ്പ്പള്ളിയ്ക്കായ്ച്ചിലർവിട്ടിടാചിലർസദാധൎമ്മങ്ങൾചെയ്യിച്ചിടും
മേളിച്ചേററവുമുട്ടമന്യരപരന്മാരല്ലമായ്ക്കുട്ടിടും
കേളിക്കൎമ്മമതിന്നശേഷവുമതിസ്നേഹംനിമിത്തംദൃഢം (ഹൎഷം)

പാൎവ്വതി—ഇതിങ്ങിനെതന്നെയാണ.

പുരോഹിതൻ—മേടിയ്ക്കാൻ ആളില്ലാഞ്ഞിട്ട കൊടുത്തില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ട പുണ്യത്തിന്ന കുറവുവരില്ല.

ഹിമവാൻ—പരശിവഭജനം വേണ്ടതുപോലെയൊക്കെത്തുടങ്ങിച്ചില്ലെ-

പുരോഹിതൻ—ഇപ്പോൾ ഇതു പ്രത്യേകിച്ചു തുടങ്ങാനൊന്നമില്ലല്ലൊ- ദേവകളും മഹൎഷികളും മററെല്ലാവരും കാമദേവദാഹാനന്തരംതന്നെ ഈ കാൎയ്യമുദ്ദേശിച്ചു ശിവനെസ്സേവിച്ചു തുടങ്ങീട്ടുണ്ടല്ലൊ- പാൎവ്വതിയുടെ യാത്രകൊണ്ടുള്ള വ്യസനസംഭ്രമങ്ങളെക്കൊണ്ട ഞാനിവിവരം മറന്നിട്ടാണ മുമ്പിലങ്ങിനെ പറഞ്ഞത-

ഹിമവാൻ— ഉ- ശെരിതന്നെ- (ആകാശത്തിൽ ആഞ്ഞസ്വരത്തോടുകൂടി "വമ്പേറും മലമക" എന്ന ശ്ലോകം ചൊല്ലുന്നു-

ഹിമവാൻ— ഇവരെയെങ്ങിനെയാണ സമാധാനപ്പെടുത്തേണ്ടത-

പുരോഹിതൻ— (ദേഷ്യംഭാവിച്ചുകൊണ്ട)

താപംകെടുക്കമൊരുധൎമ്മമതിന്നുവേണ്ടി
നൈപുണ്യമേറുമിവൾപോമളവിൽതടുത്താൽ
കോപമുഴുത്തുടനെനിങ്ങളെയൊക്കയുംഞാൻ
ശാപാഗ്നികൊണ്ടുപൊടിഭസ്മമതാക്കുമോൎപ്പിൻ

ഹിമവാൻ—ഇതുകൊണ്ടൊന്നുംസാദ്ധ്യമില്ല ഇവൾക്കതിന്നമാത്രം വ്യസനമുണ്ട.

ബാലന്മാർനിജധൎമ്മമായൊരവിവേകത്തിനുലജ്ജയുണ്ടാനൽ
പാലോലുംമൊഴിമാർധൃതിക്കുതരുണന്മാർവൃദ്ധരായുള്ളവർ
കോലുംക്ഷീണമതിന്നുകെല്പൊടുവിരോധത്വംവരുമ്മാറഹോ
മാലോടിന്നുകരത്തിതാകലശൽക്കുട്ടീടുന്നുകണ്ടീലയോ (൧൪൯)

പുരോഹിതൻ— ശെരിശെരിതാവകവചനം
പരിചൊടിവക്കിന്നുദുസ്സഹമതോർത്താൽ
മരണത്തെക്കാൾഗൌരി
വിരഹമതാണെന്നുതോന്നുന്നു

ഇനി എന്താണവേണ്ടത.

ഹിമവാൻ—ഇനിയ്യൊന്നുംതോന്നുന്നില്ല പാൎവ്വതിയുടെ പിന്നാലെ കാട്ടിലേക്ക പോവാനാണിവരുടെ ഉത്സാഹം. ഇത വലിയ ദുൎഘടമായി തീൎന്നു.

പാൎവ്വതി—ഇവർ പിന്നാലെ പോന്നോട്ടെ. പിന്നെ ദുൎഘടമൊന്നുമില്ലാതകണ്ടാക്കാം.

പുരോഹിതൻ— എങ്ങിനെയാണത വഴിയിൽവെച്ചുറങ്ങുമ്പോൾ തരംനോക്കി ഇവരെയൊക്കെ കബളിക്കതന്നെയല്ലെ.

പാൎവ്വതി—അതെ,അല്ലാതകണ്ടനിവൃത്തിയില്ല.

പുരോഹിതൻ—ഇതുകൊള്ളാം. (എല്ലാവരും രഥഘോഷശ്രവണത്തെനടിക്കുന്നു.)

ജയ—(നോക്കീട്ട)
ഉള്ളിൽഭള്ളോടുതുള്ളിത്തുള്ളിക്കൊണ്ടതിജവത്തിലോടീടും
വെള്ളക്കുതിരകൾനാലൊന്നുള്ളൊരുതേരൊന്നിതാവരുന്നുണ്ട.

പുരോഹിതൻ—പാൎവ്വതിക്ക പോവാനുള്ളതേരെത്തി. നേരമൊന്നുനോക്കട്ടെ. (അതുചെയ്തിട്ട) ഒ-കാലായി.

വൎദ്ധിച്ചിടുംബലമെഴുംശുഭയോഗമുള്ള
മൂൎദ്ധോദയോൎദ്ധ്വമുഖമാംചരരാശിയായി
ദുഗ്ദ്ധം ഭുജിച്ചുദധിതൊട്ടയിചോരയോത്തു
മുഗ്ദ്ധേന്ദുചൂഡനെനിനച്ചുഥയാത്രചെയ്ക. (൧൫൦)

(പാൎവ്വതിയും സഖിമാരും യാത്രാകൃത്യങ്ങളെചെയ്യുന്നു)

പാൎവ്വതി—(തൊഴുതുംകൊണ്ടവിചാരം)
മല്ലായുധരിപോനന്തകല്യാണഗുണവാരിധേ
സല്ലോകപൂജ്യസൎവ്വേശകല്യാണാന്തരികാന്തമേ (൧൫൧)

(എന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു)

പുരോഹിതൻ—(പാൎവ്വതിയുടെ മുഖത്തുനോക്കിക്കൊണ്ടു വിചാരം)

മാരന്തന്നുടൽചുട്ടുവിട്ടുനതയാമെന്നേയുമാസ്വാമിയെ
ന്നേറീടുംപ്രണയപ്രകോപവുമഹോ ചേരുംമഹാരാഗവും
നേരായുള്ളൊരുഭക്തിയുംഗിരിശനിൽക്കൂട്ടീടുമിഗ്ഗൗരിതൻ
ഭൂരിധ്യാനമിതിന്നെഴുംമഹിമയെച്ചൊല്ലാവതല്ലംഗമെ

(പാൎവ്വതിയാത്രപുറപ്പെടുന്നു)

വിജയ—(ചെവിടോൎത്തുകൊണ്ടു ആനന്ദത്തോടുമത്ഭുതത്തോടുംക്കൂടി)

വീണാവേണുമൃദംഗശംഖപടഹാരാവങ്ങൾനാകത്തിലും
ചേണാൎന്നിങ്ങുമുഴങ്ങിടുന്നു

ജയ—(സുഖംനടിച്ചുംകൊണ്ടു)ശുഭമാശ്വീശുന്നുമന്ദാനിലൻ

ഹിമവാൻ—(അത്യാനന്ദാശ്ചൎയ്യങ്ങളോടുക്കൂടിനോക്കിക്കൊണ്ടു)
വീണിടുന്നിതുപുഷ്പവൃഷ്ടിധരയിൽ

പുരോഹിതൻ—(മേല്പിലേക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടു)
കൃഷ്ണപ്പരന്തംബരേ
താണീടാതെവലത്തുവെച്ചിതപറന്നീടുന്നനന്നൊക്കയും

(എല്ലാവരും നടക്കുന്നു)

പുരോഹിതൻ— ഇങ്ങിനെ നടന്നാൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു അടി വെയ്ക്കുമ്പോൾ തേരിൽ കേറാൻ പാകമാവില്ലെ-

പാൎവ്വതി— ഇത്രവളരെ വൃദ്ധന്മാര നിലത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ തേരിൽ കേറേണ്ടത-

ഹിമവാൻ— എന്നാൽ വേണ്ട-

പുരോഹിതൻ— ആരുവില്ലാടോളമെങ്കിലും ഇടയിൽനില്ക്കാതെകണ്ടുതന്നെ നടക്കണം. അതിന്നു പൌരന്മാരുടെതിരക്കുകൊണ്ടു വിരോധമാവുമൊ-

പാൎവ്വതി— ഇല്ല- നില്ക്കാതെകണ്ടു നടന്നുകൊള്ളാം-

(എല്ലാവരും പോയി)

തപോയാനമെന്ന മൂന്നാമങ്കം കഴിഞ്ഞു.

ഉമാവിവാഹം.

നാലാമങ്കം

(അണിയറയിൽ)

ആവു ഇനി അസാരം ഭേദമായി.

താരേശമൌലിഭഗവാൻെറവിധങ്ങളേവം
പാരാതറിഞ്ഞുഗരുഡൻെറഗളത്തിലേറി
പാരംജവത്തൊടുരമാപതിയായസാക്ഷാൽ
നാരായണൻനലമൊടിങ്ങെഴുന്നെള്ളിടുന്നു (൧൭൪)

(അനന്തരം ശ്രീനാരായണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ശ്രീനാരായണൻ— (നേരെനോക്കീട്ട) ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെയായല്ലൊ.

കിടക്കുംവേഗാവേററങ്ങൊടിയിരിക്കുംവിവശനാ
യ്നടക്കുംധ്യാനിക്കുംവടിവിൽനെടുവീപ്പോടുടനുടൻ
കുടുങ്ങിപ്പോയാനിസ്മരഹരനമിമട്ടിലധുനാ
ദൃഢംകാമൻകേമൻശിവശിവമഹാത്മ്യസ്സഹനഹോ (൧൭൫)

(അനന്തരം ഈ വിധംതന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ട ശ്രീപരമേശ്വരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (നേരെനോക്കി ഒന്നു ദീൎഘശ്വാസമിട്ട) അപ്പൊ സപ്തൎഷികളിവിടുന്നു പോയിട്ട രണ്ടുനാഴികയെ ആയുള്ളു. രണ്ടുയുഗംപോലെ പോരാ ഇനിക്ക തോന്നിയത. ആവു ഇങ്ങിനെ യാണെങ്കിൽ രണ്ടിൽചില്വാനം ദിവസം എങ്ങിനെ ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടും. അസാദ്ധ്യംതന്നെ. (രണ്ടുമൂന്നു ദീൎഘശ്വാസമിടുന്നു)

ശ്രീനാരായണൻ—(ശ്രീപരമേശ്വരനെ നോക്കീട്ട ആലൊചിച്ചിട്ട)

ഗൌരീചാരുഗുണങ്ങൾകൊണ്ടധികമാസ്ഥിത്തത്തിൽവദ്ധിച്ചിടും
മാരന്തന്നെയതല്ലഹേതു ഹരനിസ്സംഭ്രാന്തിയുണ്ടാകുവാൻ

പാരംമൂന്നുലകിന്റെനേരെയുമഘോശ്രീദൃഗ്ഗ്തന്നേരെയും
ചേരുന്നോരുകൃപാപ്രവാഹമത്രമുണ്ടില്ലിങ്ങുകില്ലൊട്ടുമെ (൧൭൮)

അല്ലെങ്കിൽ കാമാരിയായ ഇദ്ദേഹത്തിനോട കാമൻ വിചാരിച്ചാലെന്തുകഴിയും. (ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ചിട്ട) ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ കിടന്ന പരിഭ്രമിയ്ക്കുന്നതിന്നൊരത്ഭുതമില്ല. പാൎവ്വതിയുടെ തപസ്സും മററും അവിടെ ഇരിയ്ക്കട്ടെ- അതുകൂടാതെകണ്ടതന്നെ എത്രവള്ളരെ ഭക്തന്മാരാണ ഇതുതന്നെ പ്രാൎത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിദ്ദേഹത്തിനെ സേവിക്കുന്നത.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (ധ്യാനിച്ചുംകൊണ്ട)

അല്ലേദേവമഹൎഷിമൎത്ത്യഗണമേനിങ്ങൾക്കെഴുംകാമമ
ങ്ങെല്ലാംനൾകുവതിന്നിനിക്കധികമായ്യെകുന്നമാൽകുന്നഞാൻ
കല്യാണത്തിനുസന്മുഹൂൎത്തമധുനാചിന്തിയ്ക്കിൽമുന്നാൾകഴി
ഞ്ഞല്ലാതില്ലിഹനൂനമെന്നുമുനിമാർചൊല്ലുന്നിതെന്താവതും

നാളികായുധകേൾക്കനിൻദയിതതൻഭക്ത്യാപ്രസാദിച്ചുഞാ
നാളുംകോപമൊടെന്നിലെയ്ക്കിടരുതേനന്ദിച്ചുനിന്നെപ്പരം
ലാളിപ്പാൻമമവൈകിടുന്നുഹൃദയേനാൾമൂന്നതിന്നിപ്പുറം
വേളിക്കില്ലമുഹൂൎത്തമെന്നുമുനിമാരോതുന്നിതെന്താവതും (൧൭൯)

ധന്യേസുന്ദരിധൎമ്മരൂപിണിമഹാധാത്രീധരേന്ദ്രന്റെനൽ
കന്യേനിന്നുടെദാസനായമരുവാനുത്സാഹമൊട്ടല്ലമേ
എന്നല്ലായതിനായ്പരിഭ്രമമിനിയ്ക്കേറുന്നുമുന്നാൾകഴി
ഞ്ഞെന്നല്ലാതെവിവാഹമിങ്ങരുതുപോൽചിന്തിയ്ക്കിലെന്താവതും

ഗരുഡൻ—(ആകാശത്തിൽനിന്ന ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങീട്ട വചാരം) ആവു:.

ഝങ്കാരത്തോടുസപ്താംബുധികളുമിളകു
ന്നൊരെൻറപക്ഷദ്വയത്തിൻ
വൻകാറേററിട്ടുവേരററിഹതരുനികരം
മന്നിൽവീഴാതെകണ്ട
കങ്കേളിപ്പൂമലർക്കാവിതിനുടെനടുവിൽ
പാൎവ്വതീശന്റെപാൎശ്വ
ത്തിങ്കൽക്ഷിപ്രംപതിയ്ക്കുന്നതിനുബത
പണിപ്പെട്ടുഞാൻപാരമിപ്പോൾ (൧൮൦)

ശ്രീനാരായണൻ—(ഗരുഡന്റെ കഴുത്തിൽനിന്ന ഇറങ്ങിട്ട)
എന്നാൽചെന്നാലുമിനിഞാൻനിന്നെച്ചിന്തിച്ചിടുംവരെ
നന്ദിച്ചദുഷ്ടാദികളെത്തിന്നിച്ഛാലീലചെയ്ക നീ (ഗന്ധ)

ഗരുഡൻ—കല്പനപോലെ (എന്നപോയി.)

ശ്രീനാരായണൻ— ഇനി നേരമ്പോക്ക പറഞ്ഞ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മനസ്സംഭ്രമംകുറയ്ക്കാൻ നോക്കട്ടെ. (ശ്രീപരമേശ്വരന്റെഅടുക്കൽചെന്നിട്ട) ഇപ്പോഴും ഇദ്ദേഹം എന്നെ അറിയുന്നില്ല. (ഉറക്കെ)

എന്തിപ്പോൾനെടുവീർപ്പൊടിങ്ങിനെവിയന്തുകൊണ്ടുഴന്നിടുവാൻ
ബന്ധംഹന്തമനസ്സിരുത്തിവിരവോടെന്തിത്രചിന്തിപ്പതും

(വിചാരം) എന്തോ, ഇപ്പോഴും ഒരു വ്യത്യാസവുംവന്നിട്ടില്ല (ശ്രീപരമേശ്വരനെ കുലുക്കിക്കൊണ്ടത്യുച്ചത്തിൽ)

എന്തെന്തോററവുമന്തികത്തിൽമരുവീടുന്നിഷ്ടനാമെന്നെയും
സന്തോഷത്തോടുകണ്ടിടാത്തതുഭവാൻബാലേന്ദുമൌലേസഖേ

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—(ഞെട്ടിയുണർന്നനാട്യത്തിൽ നോക്കിട്ട മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി) അല്ല, നാരായണൻവന്നിട്ട കുറച്ചനേരമായെന്നുണ്ടൊ?

ശ്രീനാരായണൻ—ഉവ്വ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— ഞാനറിഞ്ഞില്ല. എന്റെ മനസ്സിപ്പോൾ വല്ലാതെകണ്ട പരിഭ്രമിച്ചവശായിരിക്കുന്നു.

ശ്രീനാരായണൻ—(മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി)

അത്യന്തദുസ്സഹപരാക്രമമേറുമാറു
ശത്രുക്കളിൽപ്രഥമനാകിയകാമനേയും
കത്തിക്കരിച്ചബഹുധീരനതാംഭവാന്റെ
ചിത്തത്തിനെങ്ങിനെപരിഭ്രമമിന്നുവന്നു (വസന്ത)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (കുറച്ചു ലജ്ജിയ്ക്കുന്നു.)

ശ്രീനാരായണൻ—ഇതുകൊണ്ടിപ്പോൾ ലജ്ജിക്കാനൊന്നുമില്ല. ഞാൻ മുമ്പിൽതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ "തെയ്യാത്തെണ്ണധാരയെന്ന്"

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— ഇനിയ്ക്കിപ്പോഴും അങ്ങിനെ ഒരനുരാഗമില്ല. പക്ഷേ സഹിക്കാൻ വയ്യാതകണ്ടുള്ള ദയയുണ്ട അത്രേയുള്ളൂ.

ശ്രീനാരായണൻ (പുഞ്ചിരിയിടുന്നു.)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ.—എന്താചിരിക്കുന്നത ഇനിക്കരാഗമില്ല കുറച്ചുസ്നേഹമുണ്ടത്രെയുള്ള എന്നും മററും പറയുന്നതതന്നെ രാഗമുള്ളവരുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണെന്നു വച്ചാണോ.

ശ്രീനാരായണൻ—ആട്ടേ ഇതൊരുലക്ഷണമാണോ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—അതെന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ. ഇനിക്കിപ്പോൾ കാൎയ്യമായിട്ട ദയകൊണ്ടാണ പരിശ്രമം രാഗംകൊണ്ടല്ല. അതെന്താണന്നല്ലെ. രാഗത്തിന്നു പിന്നെ വിശേഷിച്ചൊരു കാരണവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ദയയ്ക്കെല്ലാം അങ്ങിനെയല്ലതാനും.

ശ്രീനാരായണൻ—ദയയ്ക്കെന്താണ ഒരു കാരണമുണ്ടായിട്ടുള്ളത.

ശ്രീപരമെശ്വരൻ—അതിന്നൊരുകാരണംപൊരാ അനേകംകാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട. പറയാം കേൾക്കു—

കാമോജ്ജീവനമായതിന്നുമസുരേന്ദ്രോന്മൂലനാശത്തിനും
സാമോദംവിധിതൻവചസ്സനുസരിച്ചത്യാദരത്താൽഭവാൻ
പ്രേമഞ്ചേന്നൊരുഗൌരിതൻപരിണയം ചെയ്യേണമെന്നോററവും
കാമംപൂണ്ടുതൊഴുന്നഞങ്ങൾസതതംകാരുണ്യവാരാന്നിധെ

ഇങ്ങിനെ ത്രൈലോക്യത്തിലുള്ള ആളുകളൊക്കെ കൂടി വളരെക്കാലം ഭജിച്ചാൽ ദയയില്ലാതകണ്ട വരുമോപിന്നെ.

വെള്ളത്തിൻമദ്ധ്യഭാഗേഹിമസമയമതിൽ
ഗ്രീഷ്മകാലത്തിലേററം
പൊള്ളുംപഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യേമഴയതിൽമറ
വില്ലാതെയുള്ളോരുദേശേ
ഉള്ളിൽഭക്ത്യാവസിച്ചങ്ങിനെവളരെയുഗം
ഘോരമാകുന്നതപഞ്ചെ
യ്തുള്ളോരിഗ്ഗൌരിതന്നിൽകരുണമനസി
കല്ലിന്നുമില്ലാതെയാമോ എന്നും

ശ്രീനാരായണൻ—ആട്ടെ പാൎവ്വതി ഇത്രകേമമായിട്ട തപസ്സചെയ്തത ഈ ആഗ്രഹം കൊണ്ടാണെന്ന എങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കും.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—അതുംപറയാം.

തോലുംമേഘലയുംജടാപടലവുംകയ്യിൽപിലാശിൻെറനൽ
കോലുംഭസ്മവുമേവമങ്ങുപനയിച്ചോരുണ്ണിതൻവേഷമായ്
ശൈലേന്ദ്രാത്മജതൻതപോവനതലംതന്നിൽപ്രവേശിച്ചുഞാൻ
ചാലേപാവ്വതിതന്നുറപ്പുകഠംപരംമോദാൽപരീക്ഷിക്കുവാൻ
വന്മാഹാത്മ്യമൊടാത്തപോവനമതിൽചേരുന്നവൃക്ഷവ്രജം
സമ്മോദത്തൊടുവേണ്ടതൊക്കെവഴിപോക്കക്കാശ്ശുഊട്ടുകുന്നതും
തമ്മിൽജാതിവിരോധമോടുമരുവുംജന്തുക്കളംതങ്ങളിൽ
ചെമ്മേപാരമിണങ്ങിട്ടുന്നതുമഹംകണ്ടങ്ങുകൊണ്ടാടിനേൻ

ആരോമൽസൽപുരാണോത്തമതരകഥയെ
ക്കീരജാലങ്ങഠംപാട്ട
ന്നേരംക്ഷുത്തൃഷ്ണപുത്രപ്രണയമിവകഠം
തൊട്ടുള്ളതെല്ലാംമറന്ന
നീരാട്ടുംനേത്രമോട്ടുംകിടികരടിഗജം
വ്യാഘ്രസിംഹങ്ങളെന്നു
ള്ളോരോരോസത്വജാലംപുളകമിളകിത
മായ്നിന്നുകേഠംക്കുന്നകണ്ടേൻ

ശ്രീനാരായണൻ—ഹോ ഹോ ആ സ്ഥലത്തിൻെറ മാഹാത്മ്യം വളരെ കേമംതന്നെ. പിന്നെ പിന്നെ-

ശ്രീപ—എന്നെക്കണ്ടൊരുനേരത്തുടനൊരതിഥി
യെത്തുന്നതുണ്ടെന്നിവണ്ണം
നന്നായ്ച്ചൊല്ലുന്നൊരോമൽകിളിയുടെവചനം
കേട്ടുസന്തുഷ്ടയായി
നന്ദ്യാമാനിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെപലകുശല
പ്രശ്നമോടെത്തുമാളീ
ബന്ധത്തോടൊത്തുധാത്രീധരസുതയെതിരേ
ററിടിനാഠംഗാഢഭക്ത്യാ (൫൩൯)

അക്കാതരാക്ഷിമണിയാഠംവിധിപോലെചെയ്ത
സൽക്കാരമേററൊരരനാഴികയങ്ങടങ്ങി
അക്കാലമിങ്ങിനെപറഞ്ഞിതുഞാനവഠംക്കു
ള്ളുഠംക്കാമ്പുതൻഗുണമതിൻെറപരീക്ഷചെയ്വാൻ (൫൪൦)

നന്നല്ലേജലമിങ്ങുയേചമതപുല്ലിത്യാദിയെല്ലാംലഭി

സ്സുന്നില്ലേസുഖമാസ്സ്വശക്തിസമമായല്ലേതപഞ്ചെസ്സതും
ഇന്നില്ലേദയസര്വഭൂതമതിലുംനിന്മാനസത്താരില
ങ്ങെന്നെല്ലാംകുശലങ്ങളായവളൊടായ്ക്കോലിച്ചുചോദിച്ചുഞാൻ

ശ്രീനാരായണൻ—ചോദ്യത്തിന്റെ തുടച്ചകൊള്ളാം. ന ന്നെ അകന്നുനിന്നുംകൊണ്ടാണ. സമ്മതിച്ചു ഇങ്ങിനെതന്നെ യാണ വേണ്ടത. പിന്നെപിന്നെ.

പരമേശ്വരൻ— പിന്നെ തപസ്സോടുകൂടീട്ട അവളെ കുറ ച്ചു പ്രശംസിച്ചിട്ട

നന്നായ്ക്കീചെയ്യൊരിസ്സൽക്രിയപരമുപകാരം
നമുക്കെന്നതോൎത്താ
ലൊന്നായിനമ്മളെന്നങ്ങറികഭവതിയിൽ
തിങ്ങുമിസ്നേഹമൂലം
എന്നാലൊന്നേറമുള്ളിൽക്ഷമതടവിയ
നിന്നോടുചോദിച്ചിടുന്നേ
നിന്നായ്ക്കേവിപ്രജാതിയ്ക്കുടയചപലത
യ്ക്കൊൎത്തസൽപ്പാത്രമാംഞാൻ (൧൬)

ചന്തംനല്ലാഭിജാത്യംതരുണതധനമിത്യാദിചേരുന്നൊരങ്ങു
ന്നെന്തിന്നീക്കാട്ടിൽവന്നിവിധമനുചിതമായ്യന്തപംചെയ്തിടുന്നു
ചിന്തുംപ്രേമംകലൎന്നുള്ളൊരുവനെവരനാക്കിടുവാനെങ്കിലോനീ
ചിന്തിയ്ക്കുംമുമ്പിൽവന്നിട്ടയിതവകഴൽക്കുപ്പാത്തതാരുത്തമാംഗി

അതുകൊണ്ട അങ്ങിനെ ഒരാഗ്രഹംകൊണ്ടും തപസ്സചെ യ്യാൻഅങ്ങയ്ക്കു സംഗതിവരില്ല.

വാക്കേവംഞാൻപറഞ്ഞപ്പോൾ വാസ്സുമുൾക്ഷോഭമോടുടൻ
ദീൎഘശ്വാസമതൊന്നിട്ടാൾ ദീൎഘാക്ഷിമണിയാമവൾ

ശ്രീനാരായണൻ— ഉള്ളുകരിഞ്ഞു പറഞ്ഞാലിളകാത്താളു ണ്ടോ. പിന്നെപിന്നെ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— ഇപ്പോൾ ഈ ചൂടുള്ള നെടുവീൎപ്പകൊ ണ്ട തപസ്സിന്റെ കാരണമിതുതന്നെയാണെന്നാണ വിചാരിയ്ക്കേ ണ്ടത. എങ്കിലും ഇനിയ്ക്കിവിടെ സംശയംതീരുന്നില്ല. എന്തുക ണ്ടെന്നല്ലേ. നിനക്കൊരാളെ പ്രാൎത്ഥിക്കേണ്ടിവരാൻതന്നെ വള രെ പ്രയാസം. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോളങ്ങിനെയാണ പ്രാ

ത്ഥിച്ചാൽ കിട്ടാതെകണ്ടുവരുന്നത. അങ്ങിനേയുംവെച്ച നിന ക്കങ്ങിനെ ഒരാളുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ സാമാന്യത്തിലധികം കഠി നക്കാരനും വിദ്ധ്വിയുമാണ നിശ്ചയംതന്നെ.

പൂവൊന്നിട്ടുംമൃദുതയുംമലർമങ്കതോററു
പോവുന്നനല്ലൊരഴകുംകലരുംതവാംഗം
ഏവംചടച്ചുവെയിൽകൊണ്ടുരുകുന്നകണ്ടാ
ലാവജ്രസാരമതുമങ്ങിളകാതെയാമോ (൧൭)

കഷ്ടം ഇനിയുമിങ്ങിനെ എത്രദിവസമാണ നിനക്ക ബുദ്ധി മുട്ടേണ്ടിവരുന്നത. എന്നാലിനിയ്ക്കു കുറച്ച തപസ്സുണ്ട. നിൻെറ ഇഷ്ടം സാധിയ്ക്കാനായിട്ട ഞാനതിൻെറ പാതി തരാം. പക്ഷെ ആ ആളാരാണ യോഗ്യനാണോ എന്ന ഇനിയ്ക്കുകൂടി അറി ഞ്ഞാൽകൊള്ളാമെന്നുണ്ട.

ശ്രീനാരായണൻ—ഒ- ഉള്ളിൽതട്ടുന്ന ചോദ്യമാണിത.

ശ്രീപ— ഏവംകടന്നഹമുരച്ചതുകേട്ടനേരം
ഭാവംപകന്നവളുടൻസഖിതൻെറനേരെ
ആവഞ്ചുപോകുമളുവിൽതെളിയുന്നപത്മ
ശ്രീവിങ്ങിടുംമിഴികൾകൊണ്ടഴകോടുനോക്കി (൧൮)

പരെംഗിതജ്ഞാനമുള്ളിൽപരംകൂട്ടുന്നൊരാസ്സഖി
പറഞ്ഞിടാതെകണ്ടപ്പോൾപറഞ്ഞാളെന്നൊടിങ്ങനെ
എല്ലാദ്ദേവകളേയുമേററമവമാനിച്ചിട്ടുമാരൻെറമൈ
മെല്ലെബ്ഭസ്മമതാക്കിയോരുഭവനെബ്ഭർത്താവതാക്കീടുവാൻ
വല്ലംതുള്ളൊരുകാമമോടുമതുസാധിപ്പാനുപായങ്ങൾമ
ററില്ലാഞ്ഞിങ്ങിനെവാശിപൂണ്ടിവൾതപം ചെയ്യുന്നുപൊയ്യല്ലമേ

ശ്രീനാരായണൻ—ഇതുകൊണ്ടിവളുടെ തപസ്സിൻെറ പ്ര യോജനം ഇന്നതാണെന്നറിയാറായി.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—പിന്നെയും ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ശ്രീനാരായണൻ—ഹ് ഹ -അവസാനിച്ചില്ലെ- കേൾക്ക ട്ടെ- പിന്നെപിന്നെ-

ശ്രീപ— ഉല്ലാസമോടിതൊരുനൽപരിഹാസവാക്ക
തല്ലേമഹാവിദുഷിയെന്നഹമോതിയപ്പോൾ
മെല്ലെന്നുതൻെറജപമാലസരോജമൊട്ടും
വെല്ലുംകരാഗ്രമതിലൂട്ടമയേവമോതി (൧൯)

ഞാനുനുകേട്ടവിധമുന്നതമാംപദത്തി
ലിണ്ടുണ്ടുകാമമതിനാണതപസ്സിതേററം
തിണ്ടുംമനോരഥമതിന്നുജഗത്ത്രയത്തി
ലെങ്ങെത്തുവാൻവിഷമമുള്ളതു കല്യബുദ്ധേ (ഫ്വാ)

ശ്രീനാരായണൻ—(ചിരിച്ചുംകൊണ്ട) ഇപ്പോൾ തൃപ്തിയായില്ലേഹേ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—മുഴുവനുമായിട്ടില്ല.

ശ്രീനാരായണൻ—(വിചാരം)

തന്നിൽത്തൻദയിതെക്കെഴുംസുദൃഢമായുള്ളോരുരാഗംകഥി
ക്കുന്നോരുക്തിവിലാസമേവമൊളിവാക്കിക്കൊണ്ടുകേൾക്കുന്നതാ
നന്നായസ്വാദമെഴുന്നനേരമമൃതംസേവിപ്പതുംനിത്തുവാ
നിന്നോൎത്താലെളുതല്ലൊരുത്തനുമതെന്നല്ലോപ്രസിദ്ധംഭുവി

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—പിന്നേയുംഞാനിങ്ങിനെപറഞ്ഞു.

ക്രീഡാസ്ഥാനംശ്മശാനംശവഭസിതചയം
നൽക്കുറിക്കൂട്ടുകഷ്ടം
ചൂടാനെല്ലുഗ്രനാഗംവലിവരവലയം
ചേലയാത്തോലുപിന്നെ
പേടിപ്പിക്കുംപിശാചാദികൾസഖികളിത
ഞ്ഞൊക്കയുംചേൎന്നിരിപ്പാൻ
നാട്ടൊക്കെത്തെണ്ടുമിണ്ഭ്രമനിലഭിരുചിയോ
ഹാവിചിത്രംവിചിത്രം.

ചാലേമഹാചാരുഗുണങ്ങൾചേരും
ബാലേന്ദുവിന്നൊന്നതുപോലതന്നെ
ബാലേനിനക്കുംഹരനോടുചേൎന്നു
മാലേൽക്കുവാൻസംഗതിയാക്കൊലാനീ (ഫ്വന)

ശ്രീനാര—ഹോ ഹോ- പാൎവ്വതിക്കിങ്ങോട്ടുള്ള അനുരാഗം ഉറപ്പിച്ചാലും ഉറപ്പിച്ചാലുമങ്ങേക്കു മതിയാകുന്നില്ല അല്ലേ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—എന്നല്ല ശേഷം കേൾക്ക മുഴുവനുംഅറിയേണ്ടതല്ലേ.

കുന്നേതപംവിട്ടുഞാനിങ്ങിനെപലതുകഥിക്കുമ്പൊഴ
ശ്ശൈലകന്യേ

സ്സുണ്ടായ്പുന്നോരു കോപാൽകുവലയസമമാം
കണ്ണിലാരുണ്യമേറി
തൊണ്ടിസ്സോകുന്നചുണ്ടിൻ വിറയതധികമാ
യെന്റെവാക്കിന്നശേഷം
വേണ്ടുംവണ്ണംസമാധാനമതവൾപരിചിൽ
ചൊല്ലിനാൾകില്ലതന്യേ

എന്നേകഷ്ടേപിശാചേശ്വരനടെവിവരംഞാൻപറഞ്ഞിട്ടുമയ്യോ
തോന്നുന്നില്ലേനിനക്കെന്തിതുഘരമഹാവശ്യകൎമ്മങ്ങളുണ്ടൊ
എന്നേവംപിന്നെയുംഞാൻപലതുപറയുവാൻ ചുണ്ടനക്കുന്നനേരം

ശ്രീനാരായണൻ—ഞാനവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ അങ്ങയുടെ വായപൊത്തിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നു (ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു) അധികപ്രസംഗത്തിന്ന ഒരവസാനം വേണ്ടെ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—വായപൊത്താതെകണ്ടതന്നെ അവളവനാനിപ്പിച്ചു. കേൾക്കു.

ത്തെന്നെശ്ശീഘ്രംതടപ്പാനവൾസഖിയൊടുരച്ചിടിനാൾഗാഢരോഷം

പിന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടു.

അല്ലെങ്കിൽഞാനിവിടെനിന്നുഗമിച്ചിടുന്നേൻ
തെല്ലൊന്നിവണ്ണമുരചെയ്തവളേറുവേഗം
മെല്ലെന്നുനിന്നിളകിടുംകുളുർകൊങ്കതന്റെ
തല്ലേററഴിഞ്ഞരിയവല്ക്കലഭംഗിയോടെ (ഫലൂതി)

ശ്രീനാരായണൻ—ശെരി വായപൊത്തുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ അധികംനന്നായി ഈ ഉപായം എന്നല്ല ഇതുനന്നായിട്ടുമറെറാന്നുമില്ല.

ശ്രീപര—ഇതുതന്നെപരിക്ഷിയ്ക്കേണ്ടിരുന്നില്ലെന്നുണ്ടോ.

ശ്രീനാരായണൻ—അതില്ല ഇതുതന്നെവേണം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഭ്രമിയ്ക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമല്ലേ ആട്ടെ അപ്പോൾ അങ്ങുന്ന എന്താണ പ്രവൃത്തിച്ചത.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—മറെറന്താണ പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നത. (സ്വതേയുള്ള രൂപമെടുത്തിട്ടു.)

ശാന്ത്യാവിളങ്ങിനനിനക്കുതപസ്സുകൊണ്ടു
ഞാന്തന്നെയെന്നെവിരവോടിതവിററിടുന്നേൻ

സ്വാന്തേവിവാദമിതുവിട്ടിതുനാൾമുതൽക്ക
കാന്തേധരിക്കുതവദാസനതായെടോഞാൻ

എന്നുപറഞ്ഞ ഞാനവളെപിടിച്ചനിൎത്തി

ശ്രീനാരായണൻ—അല്ല, പാൎവ്വതിയുടെകാലിന്മേലല്ല അ ങ്ങുന്ന പിടിച്ചതെന്നുണ്ടോ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—അയ്യോതെററിപ്പോയി. അവൾ പോ വാൻഭാവിച്ചപ്പൊഴത്തെ പരിഭ്രമംകൊണ്ട ഞാൻ അത ഓൎത്തി ല്ല. കയ്യിന്മേലെപിടിച്ചുള്ളു. ആട്ടേ ഇനി ആയിക്കൊള്ളാം.

ശ്രീനാരായണൻ—ഇപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ സേവ എനേ ക്കാൾ നന്നെ കൂടുമെന്നുണ്ടോപാൎവ്വതിയ്ക്കു.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

ഇന്നെന്തീവണ്ണമെന്നോടുനന്ദ്യാചോദിച്ചിടുന്നതും
ഒന്നല്ലേനമ്മളുൾത്താരിൽനണ്ണായ്ചിന്തിച്ചിടുംവിധൌ

ശ്രീനാരായണൻ—നമ്മളൊന്നാണെന്നുവെച്ചാലും ഇങ്ങി നെ ചോദിക്കരുതെ. തന്നേക്കാൾ തന്നെ പ്രമാണമാണ ഭാൎയ്യ അങ്ങിനെയുള്ളാളുകളില്ലെ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—മതിമതി തന്റെ പരിഹാസം. ഇതി നൊക്കെ ഉത്തരംപറയുവാനിപ്പോൾ അവസരമില്ല.

ശ്രീനാരായണൻ—എന്താത.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—കുറെച്ചകാലംകൂടികഴിച്ചുകൂട്ടണമെല്ലൊ എന്നുള്ള പരിഭ്രമംകൊണ്ട പരിഭ്രമമാണുള്ളിൽ അതുതന്നെ.

ശ്രീനാരായണൻ—

ആലോചിയ്ക്കുമ്പൊഴീയല്പകാലംവേഗാൽകഴിയ്ക്കുവാൻ
കാലാരിയായൊരങ്ങേയ്ക്കുംചാലേയത്നംഭവിച്ചിതോ

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—തന്റെഫലിതത്തിന്നുള്ള സമയംനന്ന പൂച്ചെക്ക വിളയാട്ടം എലിക്ക പ്രാണവേദന അല്ലേ.

ശ്രീനാരായണൻ—അത്ര സഹിയ്ക്കാൻവയ്യാഴ്കയുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ അപ്പോൾ തന്നെ കാളപ്പുറത്ത കേററി ഇങ്ങോട്ട കൊണ്ടുപോരായിരുന്നില്ലേ. ഹിമവാനുംമററും അറിഞ്ഞിങ്ങി നെമുറെയ്ക്കുവേണമെന്ന എന്തിനാണ നിശ്ചയിച്ചത.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—പാൎവ്വതിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ അനു സരിയ്ക്കാനാണ. അതുകൊണ്ട വൈഷമ്യമൊന്നുമില്ല. പിന്നെ

ഈ സപ്ലഷികളാണ ഇനി മൂന്ന ദിവസത്തേക്കു മുഹൂൎത്തമില്ലേ ന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു ദുൎഘടമാക്കിത്തീൎത്തത.

ശ്രീനാരായണൻ—(ചിരിച്ചുംകൊണ്ട) ആ് ഹാ-കൊള്ളാം

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—നേരമ്പോക്കല്ല ദയകൊണ്ടും അതുനിമിത്തം ജയിപ്പാൻ വയ്യാത്ത കാമനെക്കൊണ്ടും ഇനിയ്ക്കിപ്പോളൊരു ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെകണ്ടായി. (ആകാശത്തിൽലക്ഷ്യംവെച്ചിട്ട)

ദയേനിനക്കുമിക്കാലംദയയില്ലാതെയായിതോ
അയേമന്മഥതോറേൻഞാൻപ്രയോഗിയ്ക്കരുതമ്പുനീ

ശ്രീനാരായണൻ—എയ്- ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പരിഭ്രമംകുറെച്ചകടന്നുതുടങ്ങിയെല്ലൊ. ആട്ടെ വഴിയുണ്ട. (സ്വഗതം) പാൎവ്വതിയുടെ പ്രകൃതിഗുണത്തിൻെറ പോലെ ആകൃതിഗുണത്തിൻെറയും അനുഭവം ഇനിയ്ക്കുവരുത്തുവാൻ വല്ല ഉപായങ്ങളുണ്ടോ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—ഞാനൊന്നുതസ്സാഹിച്ചുനോക്കാം. (കുറെച്ചുറക്കെ) ആരാണവിടെ.

നന്ദികേശ്വരൻ—(ചിത്രമെഴുതുന്ന സാമാനങ്ങളോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചിട്ട) അടിയൻ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—അതൊക്കെ ഇവിടെകൊണ്ടുവെയ്ക്കു.

നന്ദികേശ്വരൻ—(അതുചെയ്യുന്നു)

ശ്രീനാരായണൻ— (നന്ദികേശ്വരനെ നോക്കീട്ട) കൊള്ളാം. ഇയ്യാൾവേണ്ടില്ല. എള്ള എന്നപറഞ്ഞാൽ എണ്ണ കൊണ്ടുവരും. അത്ര ബുദ്ധിമാനാണ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— അങ്ങോട്ടുതന്നെ ചെല്ലു.

(നന്ദികേശ്വരൻ പോയി.)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (എഴുതിക്കൊണ്ട)

നിറഞ്ഞിട്ടുംബാഷ്പജലംനിമിത്തം
മറഞ്ഞുപോകുന്നതുകാരണത്താൽ
അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടുകരേഖയെല്ലാം
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങെഴുതാൻപ്രയാസം (൧൯൦)

ശ്രീനാരായണൻ— ഇനിയ്ക്കൊന്നു കാണാതകണ്ട കഴിയില്ല. സാവധാനത്തിലിരുന്നെഴുതു.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (എഴുതുന്നു)

ശ്രീനാരായണൻ— നോക്കീട്ട. അല്പ കുറിസ്സുകകഴിഞ്ഞെയു ള്ളു. നോക്കട്ടേ. (എന്ന ചിത്രപടം മേടിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു)

അംഗോപാംഗങ്ങളെല്ലാംവിരവൊടെഴുതിയോ
രിക്കുറിപ്പിന്നുമുണ്ടി
ഞ്ഞങ്ങുംകാണാത്തകണ്ടുള്ളഴകതുപറയു
ന്നൊന്തിനിച്ഛായമിട്ടാൽ
ത്തിങ്ങൾക്കുള്ളൊരുചിത്രപ്പണിയുടയമഹാ
പാടവംകാട്ടുവാനായ്
ഭംഗ്യാഗൌരിക്കിണങ്ങാതൊരുഗുണമിതിൽ
ചെറുതു ചേക്കുന്നതുണ്ടോ

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

ചാരുചായമിനിയിട്ടുകഴിഞ്ഞി
ഗ്ഗൌരിയോടഴകിലൊത്തുനോക്കിയാൽ
ചോരവാസനഭവാനെഴുത്തിനെ
ന്നേറെയെന്നോടുകഥിക്കുമങ്ങുടോ (ഫൻര.)

(അണിയറയിൽ) വൈതാളികൻ.

വയ്യാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടനലസിതകരാ
ദിക്കെഴുംകാന്തിയെത്തൻ
ജന്മത്തിൽതാൻജയിച്ചിട്ടതിനെമുഴുവനും
തച്ഛപായിച്ചിദാനീം
ചെമ്മേതാരുണ്യമോടുംതരുണിരുചിവിളങ്ങുന്നു

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (കേട്ടിട്ട) തിങ്ങുംഗുണത്താൽ
വെണ്മാലാജാലമോടിച്ചിട്ടുമഴകെഴുമാ
ക്കുന്നുതൻകന്യപോലെ (ഫൻമ)

ശ്രീനാരായണൻ— (കേട്ടിട്ട) നാലുപുറത്തും നോക്കിക്കൊണ്ട ഓ- ഉച്ചയായിനേരം.

നന്നായ്സ്സണപ്പാശുതപിച്ചവക്തന്നീട്ടുമിഷായചടച്ചപാരം
ചിന്നുന്നവെൽകൊണ്ടു(ശ്രീപരമേശ്വരൻ)
തപസ്സുകൊണ്ടാ കുന്നിൽകിടാവെന്നതുപോലെകഷ്ടം (ഫൻര്)

ശ്രീനാരായണൻ—

ഏറേദുസ്സഹമായിടുന്നൊരുദിനേശന്തൻമയൂഖത്തിനാൽ
കേറുംതാപമൊടിദ്ധരിത്രിയതിമാത്രംരൂക്ഷയായ്തീന്നതെ

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

പാരാതപ്പൊളസഹ്യഭാവമതിയന്നീടുന്നൊരെൻവാക്കിനാൽ
ഘോരംസർവ്വധരാധരാധിപതിതൻപൈതൽപോലേസഖേ

ശ്രീനാരായണൻ—

പലപലമൃഗസംഘംതാപഭാരംകെടുപ്പാൻ
ജലമൊഴുകിടുമാറോടൊക്കവേ നോടിടുന്നു

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

വലിയൊരഴകൊഴുക്കിക്കൊണ്ടിതാമുമ്പിൽനില്ക്കും
മലമകളൊടുചേരാ നിന്നുഞാനെന്നപോലേ

(എന്നു വേഗത്തിൽ എണീട്ടു മൂന്നു നാലടി വെക്കുന്നു)

ശ്രീനാരായണൻ— (എണീട്ടു)

ഏ - വരട്ടെ വരട്ടെ നില്ക്കൂ നില്ക്കൂ എന്നു (ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ കയ്യിന്മേൽ പിടിക്കുന്നു)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— ഐ. സങ്കല്പഭ്രമംകൊണ്ടു കുറച്ചു ഗോഷ്ഠിതം കാട്ടിപ്പോയി. (രണ്ടാളും ഇരിക്കുന്നു.)

ശ്രീനാരായണൻ—

ആരാൽമൃഗവ്രജമിതാമൃഗതൃഷ്ണതീർത്ത
നീരാഴികണ്ടതിജവത്തൊടടുത്തിടുന്നു

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

പാരംഭ്രമത്തൊടിഹഞാൻമമതൃഷ്ണതീർത്ത
ഗൌരീശരീരമിതു കണ്ടുളവെന്നപോലേ (ചിരി)

ശ്രീനാരായണൻ—

ചിത്തത്തിൽകടുചോല്ലമിപ്പൊളറിയുന്നീലുഗ്രസന്താപമി
പ്പുത്തൻപൂമലർവാടിചേർന്നതുവശാൽഞാനാശ്രിതാനന്ദന

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

അത്യന്തംരസമോടുശൈലസുതയായ്ച്ചേർന്നീട്ടുടൻഞാനിനി
കണ്ടുന്നോരുമനോജ്ഞതാപമിതറിഞ്ഞീടാത്തവണ്ണംസഖേ

ശ്രീനാരായണൻ— നോക്കിനി മാദ്ധ്യാഹ്നികത്തിന്നു പോക

(എല്ലാവരും പോയി)

കാരുണ്യസംഭ്രമം എന്ന

നാലാമങ്കം കഴിഞ്ഞു.

ഉമാവിവാഹം.

അഞ്ചാമങ്കം.

(അനന്തരം ഒരു പെണ്ണ പ്രവേശിക്കുന്നു)

പെണ്ണ— (എല്ലാടവും നോക്കീട്ട) ഒരു വേനൽക്ക ഒരുവരഷമെന്നുള്ളത ശരിതന്നെയാണ.

മുമ്പിൽപാൎവ്വതികാട്ടിലേക്കിവിടെനിന്നിട്ടങ്ങുപോകുംദിനം
വമ്പിച്ചോരുവിഷാദമാംവിഷമകത്തുൾപ്പെട്ടൊരിപട്ടണം
അമ്പോട്ടിപ്പോളുമാവിവാഹസുമഹോദിച്ച്യോത്സവാനന്ദമാം
ജൃംഭിച്ചോരമൃതാംബുരാശിയിലഹോനീന്തുന്നിതേറ്റുംമുദാൽ

അമ്പോ. ഇപ്പോൾ ഈ നഗരത്തിന്റെ ഒരു ശോഭ അരികേമംതന്നെ.

സ്നാനാലങ്കരണങ്ങളാൽസരസമായ്പൃത്തുംകൊടിക്കൂറയാം
ചീനപ്പട്ടുകളാൽതളിൎത്തുമധികംമിന്നീടുമിപ്പട്ടണം
ആനന്ദത്തൊടുകാണികൾക്കുനയനങ്ങൾക്കൊക്കയുംനൽഫലം
താനേതന്നെകൊടുക്കയാലിഹഫലിച്ചിട്ടുണ്ടതെന്നുംദൃഢം

അത്രതന്നെയല്ലാ.

മിത്രൻപോലുല്ലസിക്കുംമണിഗണമതിനാൽ
തീൎത്തനൽതോരണത്തിൽ
കത്തുംതീകപ്പുമേകുംപ്രഭയതിൽമുഴുക
നിപ്പുരംകെല്പൊടിപ്പോൾ
ചിത്തേഗൌരീവിവാഹപ്രാഭവമഴകൊടുക
ണ്ടെത്രയുംകൌതുകാപ്തേ
ണ്ടിത്ഥംതീവ്രാഗ്നിമദ്ധ്യസ്ഥിതിയൊടിഹതപി
ക്കുന്നതാണെന്നുതോന്നും (൨൦൭)

(നേരേനോക്കീട്ട) ആരാണീവരുന്നത. ലക്ഷ്മിയല്ലേ.

(അനന്തരം ലക്ഷ്മി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ലക്ഷ്മി— ആവൂ. ശിവ. ശിവ. എന്തൊരു തിരക്കാണ അകത്ത. എന്റെ ശരീരമൊക്കെ വല്ലാതെ കണ്ടഞെരിഞ്ഞപോയി ആനട്ടക്കവെച്ചതന്നെ ഞെരിഞ്ഞ ചത്തുപോകുമെന്ന വിചാരിച്ച ഞാൻ. ഒരു വിധത്തിലിവിടെവന്ന വശായല്ലൊ. ഭാഗ്യം.

(നെരേനോക്കീട്ട) എയ്- നാരായണിയൊ- നാരായണിയെ കണ്ടില്ലാ എന്താണാവോ എന്ന തമ്പുരാട്ടി കല്പിച്ച.

നാരായണി— അയ്യോ ഞാനീതിരക്കിൽ എങ്ങിനേഅകത്തേക്ക കടന്നചെല്ലും.

ലക്ഷ്മി— പിന്നെ തമ്പുരാട്ടിതന്നേ അതും അരുളിച്ചെയ്തു അവൾക്ക പിറക്കുംമാസം പത്തായി. ഈ തിരക്കിൽ വരാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും എന്ന.

നാരായണി— വിവരങ്ങളൊക്ക ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായിട്ട അറിവാൻ ഇതുപോലെ ആരാണ (ലക്ഷ്മിയുടെ മുഖത്തനൊക്കി ചിരിച്ചുംകൊണ്ട)

ചാരുരത്നമയമായകുണ്ഡലം
ഭൂരിമോദമൊരുകാതിലിട്ടടൻ
സൈ്വരമിങ്ങിനെനടപ്പതെന്തുനീ
ഭീരുവേഷമിതുനന്നുനന്നെടൊ. (൨൦൨)

ലക്ഷ്മി— (കാതിൽ തപ്പിനോക്കീട്ട) അയ്യൊ എടത്തെകാതിലെ കൊരട പോയല്ലൊ. എങ്ങിനേയാണ പോയതെന്ന സംശയിക്കാനില്ല. ഈ തിരക്കിലുന്തും തള്ളും കൊണ്ടതന്നെ. കഷ്ടം നല്ല കൊരടായിരുന്നു. ഇനി ഈ കൊരട്ടും ഊരുകതന്നെ. (അത ചെയ്യുന്നു)

നാരായണി— അകത്ത വലിയ കലശലാണ അല്ലേ.

ലക്ഷ്മി— ഓ-

ചിലരുടെവളകൾഞെരിച്ചും ചിലരുടെമുക്കുത്തി ഞാത്തിവപൊഴി
ചിലരുടെകൊരടകൊഴിച്ചും പലകലശലുമിത്തിരക്കചേർക്കുന്നു [ച്ചും

നാരാ— പാഞ്ഞായപൊൻകുണ്ഡലമോടവിട്ടു
തുങ്ങിക്കിടക്കാതവകർണ്ണപാശം
ഭംഗ്യാകചാംകൊണ്ടുമറച്ചുകൊൾക
മങ്ങാതെനീകേളിതുസമ്പ്രദായം (൨൦൪)

ലക്ഷ്മി—(അത്ര ചെയ്തിട്ട) ഞാനൊരു ദിവസവും കൊരടിടാതെ ഇരിക്കാറില്ല. ഇന്ന വിശേഷദിവസം അശേഷം പട്ടിണി എന്ന കൂട്ടത്തിലായി.

(അനന്തരം ഒരു കാവല്ക്കാരത്തി പ്രവേശിക്കുന്നു)

കാവല്ക്കാരത്തി—(ലക്ഷ്മിയോട)

പരമിത്തിരക്കിലിഹനിന്നൊരുകരട്ടരിത്തെറിച്ചുപോയെന്ന
ഒരുവാൎത്തകേൾക്കകൊണ്ടമൊരുകൂട്ടംകരടുഞാനയക്കുന്നേൻ

എന്ന പറഞ്ഞകൊടുക്കണമെന്ന ചെറിയതമ്പുരാട്ടി കല്പിച്ചുതന്ന അയച്ചുതാണിത (എന്ന കരട ലക്ഷ്മിയുടെ കയ്യിൽകൊടുക്കുന്നു)

ലക്ഷ്മി—(വാങ്ങിച്ചിട്ട) നാരായണി ഇത നോക്ക.

നാരായണി— (നൊക്കീട്ട) മറെറ കരടിനേക്കാൾ ഭാഷയും കല്പകളും അധികം നന്ന.

ലക്ഷ്മി— അതിനെന്താണ ഒരത്ഭുതം. ഇത വിചാരിക്കു. എന്റെ കാതിലെ കരട പോയതഞാനറിയുംമുമ്പിൽ അവിടുന്ന എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ കാണുമ്പൊൾ അവിടക്ക ദിവ്യചക്ഷുസ്സുണ്ടെന്ന തോന്നും. എല്ലാകൂട്ടംകൊണ്ടുംഅമ്മെക്കാട്ടിലും അച്ഛനെകാട്ടിലും വളരെ ഗുണം കൂടും പാൎവ്വതിക്ക.

നാരായണി— അമ്മയേകാട്ടിലും അഛനേകാട്ടിലും വളരെ ഗുണം കൂടുമെന്ന തന്നെയല്ല ഇത്ര ഗുണങ്ങളുണ്ടായിട്ട ഇന്ന ആരാണുള്ളത.

വാരാശിക്കാഴമുണ്ടോവടിവുടയൊരുവാശ്ധാടിവാണിസ്സുതുണ്ടോ
ധീരത്വംകുന്നിനുണ്ടോജലനിധിതനയെക്കംഗസൌന്ദൎയ്യമുണ്ടോ
കാരുണ്യജ്ഞാനരക്ഷാപടുതകളധുനാസൎവ്വലോകേശനുണ്ടോ
താരുണ്യത്തുള്ളലൊക്കംഗുണഗണമെഴുമിപ്പാൎവ്വതിക്കുള്ളപോലേ

ലക്ഷ്മി—

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുപാൎവ്വതിചങ്ങാതിയതായ്ഭവിക്കുവാൻമാത്രം
മങ്ങാതെനമ്മൾവല്ലിയൊരുമംഗളമെന്തൊന്നുചെയ്തുമുജ്ജന്മം

നാരായണി— അവിടുത്തെ കുളിപ്പിക്ക കുറിയിടുക്ക ആഭരണങ്ങൾ അണിക്ക ഇതൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലെ.

കാവല്ക്കാരത്തി— ഉവ്വ.

നാരായണി— ഇപ്പൊൾ എന്താണ അവിടെ പ്രകൃതം

കാവൽക്കാരത്തി—

ഓരോതാപസപത്നിമാരുമധികംബദ്ധുതമാന്നെഴു
ന്നോരോപവ്വതപത്നിമാരുമഴകാസ്സന്ദിച്ചിട്ടംഗൌരിയെ
പാരാതങ്കമതിങ്കൽവെച്ചവരിലാളിച്ചേററമാശീർവ്വ്ച
സ്സാന്ദ്രപ്രണയംകഥിസ്സുകയതാണിപ്പോളനല്പോത്സവം.

കരട ഇടിച്ചിട്ടവെണം പോരാൻ എന്നാണ കല്പന.

ലക്ഷ്മി— (കരട കാതിൽ ഇടുന്നു)

കാവൽകാരത്തി— എന്നാൽ ഞാൻ പോട്ടെ. ഇനിക്കു പലഘോലിയാണ. അങ്ങാടിപ്പിള്ളരും നാട്ടുപിള്ളരും കൂടിയാലൊക്കില്ലല്ലൊ (എന്ന പോയി.)

നാരായണി—ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഈ പാവ്വതിയുടെ ഒരു കൂട്ടംമാത്രം ഇനിക്ക ബോധിച്ചില്ല.

ലക്ഷ്മി— ഉ്ം- എന്താണ?

നാരായണി—ഈ പരമേശ്വരന്റെ നേരേയുള്ള അനുരാഗംതന്നെ. അതെന്താണെന്ന പറയാം.

ഊററക്കാരനതാകിലുംശിവനിരപ്പാളിത്തമങ്ങുണ്ടുപോൽ
ചീററുംപന്നഗമാണുപോൽവളയുടുക്കുംചേലതോലാണുപോൽ
ക്ലാററൻവാഹനമാണുപോൽചുടലയിൽചേരുന്നൊരാച്ചാരമാ
ണേററംപൃശ്രുവതിന്നുപോൽമിഴിയിലുംവൈഷമ്യമൊട്ടുണ്ടുപോൽ

ലക്ഷ്മി—ഞാനും ഇതൊക്കെ ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ട; പക്ഷെ ഇനിക്കിതിൽവിശ്വാസമില്ല.

നാരായണി— ഉ്ം-

ലക്ഷ്മി—പാവ്വതിയുടെ ബുദ്ധിക്ക പിഴ വരില്ല. എന്നുള്ള നിശ്ചയംതന്നെ.

നാരായണി—ആട്ടെ നോക്കിപ്പോൾ കാണാമല്ലൊ.

ലക്ഷ്മി— എന്നാൽ നൊമ്മൾക്കിപ്പോൾതന്നെ മാളികയുടെ മുകളിൽകേറി സ്ഥലംപിടിക്ക. അല്ലെങ്കിൽ ഇനി തിരക്ക കലശലാവും.

നാരായണി —അങ്ങിനെതന്നെ (രണ്ടാളുംനടക്കുന്നു.)

നാരായണി—ഈ വാതിൽ സാക്ഷയിടാഞ്ഞാൽ എന്നെ ഞെരിക്കും. (എന്ന സാക്ഷയിടുന്നു.)

(അണിയറയിൽ കളകളം.)

കുഴഞ്ഞുന്നുതിക്കിൽബഹുജനമഹോശംഖനിനദം
മുഴങ്ങുന്നൂശംഭോപരമശിവപാഹീതിസരസം
തൊഴുന്നൂസല്ലോകംത്രിപുരഹരനാംവിശ്വപതിത
ന്നെഴുന്നെള്ളത്തായെന്നഴകിനൊടുതോന്നുന്നുഹൃദിമെ

(രണ്ടാളുംകൂടിനടന്നിട്ട ജനാലയിൽക്കൂടിപുറത്തേക്ക നോക്കുന്നു.)

നാരായണി—

ഒററക്കാതിലണിഞ്ഞുമൊററമുലയിൽപ്പൂച്ചന്ദനംപൂശിയും
കററക്കാർകുഴൽപാതികെട്ടിയുമഹോമേൽമുണ്ടുചുററാതെയും
ഒററക്കണ്ണെഴുതാതെയുംപലതരംപെണ്ണുങ്ങൾതിണ്ണംഭ്രമി
ച്ചേററംവേഗമൊടെത്തിടുന്നിതുമുടാമുക്കണ്ണനെക്കാണുവാൻ ( )

ലക്ഷ്മി—

കാളുന്നകാന്തികലരുംസുരവാരണത്തെ
ക്കാളുംവലിപ്പമൊടുഭാഗിവിളങ്ങിടുന്ന
കാളപ്പുറത്തുവിലസുന്നിതുകാളകണ്ഠൻ
കാളാംബുദാളിചികുരേകളമോടുകാണ്ക (വ. ൧൨)

നാരായണി—(നോക്കീട്ട) ഇദ്ദേഹമാണ ശ്രീപരമേശ്വരൻ.

ലക്ഷ്മി—പിന്നെയോ.

നാരായണി—

പൊട്ടാണല്ലോലലാടസ്ഥലമതിൽമിഴിയില്ലിങ്ങുതോലല്ലുടുപ്പാൻ
പട്ടാണല്ലോശിരസ്സിൽകൊടിയജടകളല്ലല്ലൊളികേശമല്ലോ
ഒട്ടുംദോഷംകഥിപ്പാൻനഹിനഹിഗുണജാലങ്ങൾതിങ്ങുന്നതുണ്ടി
മട്ടാണല്ലോമഹേശൻജനമൊഴിയതിനാൽമുമ്പിലല്പംഭ്രമിച്ചേൻ

പ്രൌഢശ്രീസൌമ്യഭാവത്തൊടുവിലസിടുമീ
ശ്ശങ്കരൻവിശ്വനാഥൻ
ഗാഢക്രോധേനപുഷ്പായുധനെയെരിപൊരി
ച്ചെന്നതുണ്ടാകയില്ല
കേടില്ലാതുല്ലസിക്കുന്നഴകൊഴുകിടുമീ
ദ്ദേവനെക്കണ്ടുവല്ലാ
താടൽപ്പെട്ടാത്തലജ്ജംഝടിതിമലർശരൻ
ഹന്തതാൻതന്നെചത്താൻ (വ. ൧൩)

മാഹാത്മ്യംപരമേറുമിപ്പുരഹരൻതന്നോടുശൈലേശ്വരൻ
മോഹംപോലിഹചാർച്ചപൂണ്ടതുവശാൽവംശത്തൊടുൽകൃഷ്ടനായ്
ദേഹത്തിന്നുമുദ്ഭവമേററവുമതുണ്ടെന്നാകിലുംശൌരിയി
ദ്ദേഹകാന്തനതാസ്സുരാനുചിതമായല്ലോതപഞ്ചെസ്സത്തും (വ. ഫന)

ലക്ഷ്മി—

അഴകൊടുഹരനെക്കൊട്ടുംകുഴൽഘോഷത്തൊടുഗിരീന്ദ്രനെതിരേററ
വഴിപോലധതിരുമുമ്പിൽവഴികാട്ടിക്കൊണ്ടിതാനടക്കുന്നു

ചക്രായുധൻെറഗ്രഹണമേറിയതൃക്കരത്തിൽ
തൃക്കയ്യുകൊണ്ടുതരമോടുപിടിച്ചുകൊണ്ടു
പൊക്കംപെരുത്തവൃഷഭൻെറപുറത്തുനിന്നി
ട്ടിക്കാലമീശനിളതന്നിലിറങ്ങിടുന്നു (വ. ഹ. വ)

ഇനി അകത്തേക്ക എഴുന്നള്ളുകയായി.

നാരായണി— എന്നാൽ നൊക്കുംപൊവ്വാ, തിരക്കുണ്ടെങ്കിലും വേളിയുടെക്രിയ കാണാനുത്സാഹിക്കണം.

ലക്ഷ്മി— അങ്ങിനെതന്നെ.

(രണ്ടാളുംപോയി.)

(പ്രവേശകം കഴിഞ്ഞു.)

(അനന്തരം ശ്രീമൂർത്തികളും ഹിമവാനും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഹിമവാൻ— ഇതിലെ ഇതിലെ.

(എല്ലാവരും നടക്കുന്നു)

(അണിയറയിൽ) എ- എ- എന്തുലഹളയാണിത.

കൊള്ളുഞ്ചുരല്കൊണ്ടുരണ്ടുവിബുധന്മാരേവിചാരിക്കവിൻ
തള്ളുന്നെന്തുസുരേന്ദ്രചന്ദ്രബലമോടുന്തുന്നതെന്തിങ്ങിനേ
പൊള്ളിസ്ഥാതകലത്തുമാറുകശ്രുചേകാറേറകടുത്തിടൊലാ
കൊള്ളില്ലിയ്യധികപ്രസംഗമമരന്മാരൊക്കെമാറീടുവിൻ

വേണമെങ്കിൽ അത്ത്യാവശ്യം മഹർഷിമാർ കടന്നോട്ടെ (എന്ന)

(അനന്തരം നാരദനും സപ്തർഷികളും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മഹർഷിമാർ—പരിചൊടമൃതസേവിച്ചേററമുക്കേറിടുന്നീ
സ്സുരവരരുടെയുന്തുന്തള്ളുമയ്യോസഹിപ്പാൻ
കരിയിലയതുതിന്നുന്നോരുനോക്കാക്കുമോർത്താ
ലരുതരുതിഹവല്ലാതെല്ലതെല്ലാംനുറുങ്ങി ( )

ത്രിമൂൎത്തികൾ- (മഹൎഷിമാരെനോക്കി മന്ദസ്മിതം ചെയ്യുന്നു)

ഹിമവാൻ- (വന്ദിക്കുന്നു)

മഹൎഷിമാർ—

മുരഹരജയവിഷ്ണോദേവലോകേശവന്ദേ
പുരഹരപരമാത്മൻപാൎവ്വതീനാഥപാഹി
ഗിരിശനുടെഗുരുത്വംപൂണ്ടപുണ്യാംബുരാശേ
ഗിരിതിലകഭവാനുംഞങ്ങൾകുംഘ്രിയാതൊഴുന്നു

ഹിമവാൻ- (ലജ്ജിക്കുന്നു)

ശ്രീനാരദൻ— (വിചാരം) എത്രദിവസമായി സാമാന്യം പോലെ ഒരു യുദ്ധംകണ്ടിട്ടു. ഈ വേളികഴിഞ്ഞ ഭഗവാനു ഒരു പുത്രനുണ്ടായാലൊരു യുദ്ധംകാണാൻ സംഗതി വരുമായിരിക്കും. അയ്യോ ഇനി അതിന്നു കുറെതാമസമുണ്ടല്ലൊ. എന്താകാട്ടാ. ഒരു നിവൃത്തിയില്ല. അത്രത്തോളം ഉപായത്തിലുള്ള വല്ലയുദ്ധവും കണ്ടു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടു. (ആലോചിച്ചിട്ടു) ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുകതന്നെ. (നാലുപുറത്തുംനോക്കിഅത്ഭുതംനടിച്ചുംകൊണ്ടു സ്വഗതം)

അത്ഭുതമത്ഭുതമാമോരോശിപ്പാടികളല്പമല്ലതിപ്പാശേ
കെല്പൊടിതിൻഗുണമെല്ലാംസഹസ്രേന്ദ്രനുമോതുവാൻമിടുക്കില്ല

(എന്നു കയ്യുകളുടെ നഖം കൂട്ടി ഉരസികൊണ്ടു അണിയറയിലേക്കു നോക്കി തലകുലുക്കികൊണ്ടു)- അയ്യയ്യാ ബഹുരസം ബഹുരസം.

ധിക്കാരത്തൊടുതള്ളിടുന്നബലമോടിങ്ങിന്ദ്രനുംചന്ദ്രനും
സീല്ക്കാരത്തൊടുവാങ്ങിടുന്നുവരുണസ്സ്വൎത്തിനാൽപാവകൻ
ഒക്കെപ്പാടൊരുമിച്ചുചേൎന്നിതതിരക്കിടുന്നുകാവൽസ്ഥല
ത്തിക്കാലത്തഴകുള്ളചൂരലിതിളക്കിടുന്നുനന്ദീശ്വരൻ (വരമ്പ

(അണിയറയിൽ)

ചടുതപമോടിങ്ങിനെതള്ളിയുന്തി
ട്ടുടുത്തിടുന്നെന്തിനകന്നുനില്പിൻ
തടുത്തിടുംഞൊന്നിനിയഞ്ഞൊരാളെ
കടത്തുവാൻകല്പനവേണമല്ലൊ— എന്നു (വരൎ)

നാരദൻ—(വിചാരം)

അയ്യോ ദൈവകളെല്ലാരും പേടിച്ചുകനുതുടങ്ങി. ഉവ്വ: ഈ മുച്ചു

കൊരഞ്ഞമൃദറനിവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇത നല്ല നേരേയാവില്ല.
ഫലമില്ലിതുകൊണ്ടിനിയീമലമകളെസ്സുരനദീധരൻവേട്ടാൽ
പലതരമേഷണികൂട്ടിച്ചിലനേരമ്പോക്കന്തുനമുണ്ടാകാം
അത്രത്തോളം ക്ഷമിക്കതന്നെ.

പുരോഹിതൻ—(പ്രവേശിച്ചിട്ട) ഇവിടെയാണ കൈവെട്ട കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത.

(എല്ലാവരും അങ്ങോട്ട നടക്കുന്നു)

(അനന്തരം ശ്രീഭഗവതിയും സരസ്വതിയും മേനയും ശ്രീപാവ്വതിയെകൊണ്ട പ്രവേശിക്കുന്നു)

(അണിയറയിൽ)

ഉല്ലാസമോടിവിടെനില്ക്കിലുമീവിശേഷ
മെല്ലാംകനത്തകുതുകത്തൊടുകണ്ടുകൊൾവാൻ
ഇല്ലാവിരോധമൊരുവന്നുമിതെന്തുപിന്നെ
വല്ലാതെനിങ്ങളിഹവന്നതിരക്കിടുന്നു (വ-വന്ന

നാരദൻ— ജയവിജയമാർ ദേവസ്ത്രീകളോടും നന്ദികേശൻ ദേവകളോടും മററും പറയുന്നതാണീകേൾക്കുന്നത.

(എല്ലാവരും ഉചിതംപോലെ ഇരിക്കുന്നു)

(പുരോഹിതൻ—ശ്രീപരമേശ്വരനെക്കൊണ്ടും ശ്രീപാവ്വതിയെക്കൊണ്ടും മററും വേണ്ടതുപോലെ ക്രിയകൾ ചെയ്യിക്കുന്നു.)

ശ്രീനാരായണൻ— (മുഖദശ്ശനസമയത്തിൽനോക്കീട്ട.)

ഉന്മേഷാലങ്ങുമിങ്ങുംപെരിചൊടുപെരുകി
ടുന്നതീവ്രാനുരാഗം
സന്തോഷത്താൽചൊരിഞ്ഞുംകടമിഴികളുട
ഞ്ഞുംപ്രകാശംവിളഞ്ഞും
തമ്മിൽചേരുന്നനേരംതരളതയധിക
ന്തേടിയുംമോടികയ്ക്കൊ
ണ്ടമ്മട്ടംഭോജമൊക്കുന്നിവർമിഴികൾവിള
ങ്ങുന്നുവിങ്ങുന്നുഭംഗ്യാ

പുരോഹിതൻ—

ധമ്മരാജരിപുവായിട്ടുന്നൊരി
ധമ്മരുചിപതിയോടുചേൎന്നുടൻ

ഇന്ദ്രൻ—

മുരഹരകൃപയൊടുമിവിടുന്നരുളിച്ചെയ്തോരുവചനപീയൂഷം
പരിചൊടുസേവിച്ചിട്ടെൻപരിതാപമശേഷമങ്ങുപോയിപ്പോൾ

ബ്രഹ്മാവ—ഭഗവാൻെറ നേത്രാഗ്നിയിലിങ്ങിനെ ദഹിച്ചതുകൊണ്ട കാമനവലുതായിട്ടുള്ള ശ്രേയസ്സവരും.

ദേവകൾ—(ആദരവോടുകൂടി) അതെന്താണെന്ന കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

ബ്രഹ്മാവ—

മന്നിൻഭാരംനശിപ്പിപ്പതിനമമിതപാപക്ഷയാദിസ്ഥമായി
ട്ടിന്നിശ്രീകൃഷ്ണനായിട്ടിളയിലവതരിച്ചീടുമീക്കൈടഭാരി
അന്നീദ്ദേവൻെറപുത്രത്വമൊടുടനെജനിച്ചിടുമീമന്മഥന്താ
നെന്നാൽസൌന്ദൎയ്യമുഖ്യാഖിലഗുണവുമിവന്നെട്ടിരട്ടിക്കുമല്ലൊ

ദേവകൾ—

ശ്രീസേവ്യന്മാർഭവാന്മാരടിതൊഴുമടിയങ്ങൾക്കടൻമേലിലേററം
ഭാസിക്കംസൽഗുണങ്ങൾക്കതിനഴലധുനാതന്നതുംനന്നിതത്രെ
ശാസിച്ചംബാലരെക്കൊണ്ടറിവുടയമഹത്തുക്കളെമ്പോടുവിദ്ധ്വാ
ബ്ദാസക്ലേശംസഹിപ്പിച്ചിടുമിതുസതതംപൃഥ്വിയിൽസിദ്ധമല്ലൊ

ശ്രീനാര— അത്യന്തശക്തികലരുംസുതനിന്നിയുണ്ടാം
മൃത്യുഞ്ജയനപുനരാണുഭഗവൽകുമാരൻ
അത്യുഗ്രദൈത്യനിധനംസമരേകഴിക്കും
വ്യത്യാസമോക്കിൽവരുമോവിധിതൻവിധിക്കു

അതുകൊണ്ട നിങ്ങൾക്കാൎക്കും ഇനി ഒട്ടും ദുഃഖം വേണ്ട (ദേവകളെല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചുംകൊണ്ട തൊഴുന്നു.)

ശ്രീപരമേശ്വരൻ— (ദേവകളോടുംമഹൎഷിമാരോടും) എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടെ. (ദേവകളും മഹൎഷിമാരുംപോയി.)

ഹിമവാൻ—ഇവരെയൊക്കെവേണ്ടതുപോലെ സൽകരിക്കാൻ ഞാനും പോട്ടെ.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—അങ്ങിനെയാട്ടെ.

(പുരോഹിതനോടുംകൂടി ഹിമവാൻപോയി)

മേന— നമ്മൾക്കും സൽകരിക്കേണ്ടാളുകൾ വളരെയുണ്ടല്ലൊ

ശ്രീഭഗവതി—ശെരി ശെരി വേഗത്തിൽപോകൂ.

(പാൎവ്വതിയൊഴിച്ച ശേഷം സ്ത്രീകളൊക്കെപോയി)

൧൯ *

ശ്രീനാരായണൻ—(സ്വകാൎയ്യമായിട്ട) ഞാൻ ഇനി സമയംപോലെവന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—എന്താണിങ്ങിനെ പറയുന്നത. എല്ലായ്പോഴും സമയമല്ലെ.

ശ്രീനാരായണൻ—(ചിരിച്ചുംകൊണ്ട) അതൊക്കെ ഇനി സ്സുറിയാം. (നടന്നുംകൊണ്ട ബ്രഹ്മാവിന്റെ നേരെനോക്കീട്ട വിചാരം) ഈ മ ഢി ഇവരെ കുറച്ചു മുഷിപ്പിസ്സുമെന്നാണ തോന്നു ഈ വക ഉള്ളുകള്ളുകളൊന്നും അറിയില്ല. വലിയ യോഗ്യരായിരിക്കും ആക്കുമൊന്നും മിണ്ടാൻവയ്യ. ഇങ്ങിനെ ചില വിദ്വാന്മാരുണ്ട. ഇവരെക്കൊണ്ട ചിലപ്പോൾ നല്ല ബുദ്ധിമുട്ടാവും. (ആലോചിച്ചിട്ട) കുറെകഴിഞ്ഞാൽതന്നെപോസ്സോളും. (എന്ന പോയി.)

(ശ്രീപരമേശ്വരനുംശ്രീപാൎവ്വതിയും ബ്രഹ്മാവിനെവന്ദിസ്സുന്നു)

ബ്രഹ്മാവ—
മാരാരിദയിതേഗൗരിചാരുശീലേനിനക്കിനി
പാരാതുണ്ടാസ്സുതംനല്ലവീരനായൊരുനന്ദനൻ

(എന്ന അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടവിചാരം) ഇദ്ദേഹത്തിനെ എന്തനുഗ്രഹിസ്സേണ്ടത. ഒന്നുംതോന്നുന്നില്ല. (സ്പഷ്ടം) എന്താണ ഞാനിവിടെക്ക ഇനി ഇഷ്ടംചെയ്യേണ്ടത.

ശ്രീപരമേശ്വരൻ—

മെല്ലെന്നുചാൻത്രിദശരോടെ ഉനല്ലപായം
ചൊല്ലീട്ടുശക്തിയൊടുചേൎന്നിതിവന്നുമെന്നെ
കല്യാണമായിതുനമുക്കിനിയിഷ്ടമൊന്നു
മില്ലിങ്ങുചെയ്യതിനഹോപരിപൂൎണ്ണമായി (൨൪൨)

എന്നാലുമിതിരിക്കട്ടെ. ഭരതവാക്യം

പിന്നിങ്ങിടാതത്രമഹാജനങ്ങൾവണങ്ങിടട്ടേവടിവോടുലോകം
ഇന്നങ്ങളെല്ലാജ്ജനമായതിന്നുമിന്നിങ്ങിടട്ടേമലിയലുപോട്ടേ ()

(എന്ന എല്ലാവരുംപോയി)

വി വാ ഹോ ത്സ വ മെ ന്ന

അ ഞ്ചാ മ ങ്കം ക ഴി ഞ്ഞു.